

Literarno glasilo Hlaček

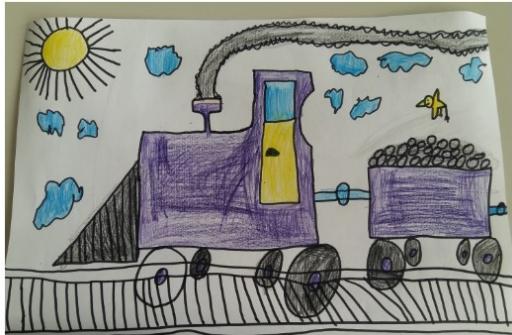
ALEA QOVANAJ, 1.a

Literarno glasilo učencev in učenk razredne
stopnje Osnovne šole Franja Goloba
Prevalje s podružnicami

Junii 2020

V TEJ ŠTEVILKI:

PIŠEMO, PIŠEMO, USTVARJAMO	3
PESNIMO, RIMAMO	29
KAJ IMAM ZELO RAD/A?	32
UTRINKI IZ ''KORONA KNJIGE '' PODRUŽNIČNE ŠOLE LEŠE	34
UGANKE , ZAVOZLANKE, KRIŽANKE	37
STRIP	41
WE SPEAK ENGLISH	42

EVA POTOČNIK, 1.a

GAL ZABERČNIK, 1.a

Zaradi izrednih razmer druga številka literarnega glasila Hlaček v letošnjem šolskem letu izide v spletni obliki.

Zahvaljujem se vsem učencem, učenkam in učiteljicam za trud in pomoč pri zbiranju prispevkov.

Za morebitne napake se opravičujem.

Glasilo si lahko tudi natisnete.

Mentorica: Katja Rožej

šolsko leto: 2019/20

PIŠEMO, PIŠEMO, USTVARJAMO....

OPIS ŽIVLJENJA OSEBE

JOŠT ROŽEJ

Sem učenec 4.b razreda Osnovne šole Franja Goloba Prevalje. Trenutno, zaradi epidemije korona virusa, ne obiskujem šole, učim se na daljavo. Pogrešam sošolce in učiteljico Barbaro, Katjo, Mirjano in učitelja telovadbe.

V prostem času se igrat z igricami na računalniku, kolesarim in se igram z žogo. Sedaj že obiskujem treninge juda na Ravnah, kjer srečam prijatelje, da mi ni dolgčas. S prijatelji se pogovarjam, na treningu si razgibam telo.

Sedaj me ob koncu tedna že lahko obiščeta bratranec Peter in sestrična Ela.

Včasih obiščem soseda Tina. Z njimi se igram in preganjam dolgčas.

Kmalu bodo počitnice, če bomo imeli srečo, bomo s starši odšli na morje na Pelješac.

Jošt Rožej, 4.b

OPIS ŽIVLJENJA OSEBE

INES TOMINC

Sem Ines Tominc in hodim na Osnovno šolo Franja Goloba Prevalje. Zaradi koronavirusa trenutno ne hodim v šolo in imam pouk na daljavo. Dvakrat tedensko sem začela hoditi v glasbeno šolo, kjer igram flauto, doma pa skoraj vsak dan vadim. Imam tudi prijateljico, s katero si po telefonu velikokrat poveva kaj zanimivega. V prostem času rišem slike, berem, hodim, kolesarim in kuham. Najraje berem pustolovske knjige in ostale zanimive stripe. Skrbim za psičko Zoyo, želvo in kanarčka. Ob koncu tedna grem velikokrat k babici, ki ni daleč. Z babico se velikokrat zabavamo in se šalimo.

Najraje pa imam poletne počitnice, ker gremo z družino na morje. Na morju se vsi zabavamo in jemo sladoled, morske sadeže, lubenico, ribe in ostalo hrano z otoka. Morje mi daje veliko energije in moči za nove izzive.

Ines Tominc, 4. b

NESREČA NA IGRIŠČU

Na Prevaljah so bila Jesenska srečanja. To je bilo septembra 2017. Zgodila se mi je huda nesreča.

Z mojimi prijatelji smo odšli na igrišče. Odločili smo se, da bomo igrali nogomet. Tega smo se hitro naveličali. Začeli smo se loviti. Pri teku sem pogledal nazaj in iskal Denija. Kar naenkrat sem pred sabo zagledal odbojkarsko mrežo. Bilo je prepozno, da bi se umaknil. Zapletel sem se vanjo in mreža se mi je ovila okoli vrata. Padel sem na tla in izgubil zavest. Prijatelj je videl, da ležim na tleh in poklical mojo mamo. Mama je na igrišče prišla zelo prestrašena. Odpeljala me je v zdravstveni dom. Med vožnjo sem bruhal in se nisem zavedal, kaj se je zgodilo. Zdravnica, ki me je pregledala, je potrebovala pomoč drugega zdravnika. Dobil sem infuzijo. Tako so me z reševalnim vozilom odpeljali v bolnišnico Slovenj Gradec. V bolnišnici so me pregledali, slikali glavo in me oskrbeli. Povedali so mi, da imam pretres možganov in da moram biti pri igri bolj previden.

Žiga Založnik, 5.c

Miška si je skovala srečo in ...

Odšla od kovača. Odšla je na pot. Hodila je po poti blizu prepada. Kar naenkrat so se kamni skotalili po hribu. Tik pred njo so se ustavili. »To je moja sreča!« je rekla miška čisto na robu prepada. Šla je naprej. Hodila je po gozdu. Zapihal je močan veter in je miško odpihnilo do drevesa. Drevo se je začelo podirati in pred njo se je drevo premaknilo v drugo smer in padlo. »Še več sreče«. Hodila je ob reki, ker je bila zasanjana, je padla v reko. Pred njo je bila vrv. Miška se je rešila s pomočjo vrvi. Prišla je domov. In s sabo je imela srečo. A ne ve, da ji je pomagala kobila.

Kaira Germadnik, 3.b

ČE BI POTOVALA V PRETEKLOST

Nekega dne sem odšla pogledat, kaj počnejo znanstveniki. Z očetom sem se odpravila k znanstveniku Bobu. Znanstvenik Bob je bil zelo domišljav in ustvarjalen. Očetu in meni je pokazal, kako deluje časovni stroj. Opozoril naju je na rdeči gumb, ki naju lahko popelje v srednji vek. Premamila me je velika radovednost, zato sem pritisnila na gumb. Nenadoma se je pokazal močan svetel žarek in me zadel.

Zjutraj sem se zbudila sredi travnika. Ozrla sem se naokoli in zagledala viteza. Prišel je do mene in mi ponudil hrano ter pijačo. Povabil me je v grad. Z veseljem sem privolila. Na gradu me je povabil na viteški turnir. Vprašala sem ga, kaj je viteški turnir. Odgovoril mi je, da se vitezi na turnirju bojujejo z meči in sulicami. Povedala sem mu, da se na takšnem turnirju bojim sodelovati. Vitez me je potolažil, da bom zmogla in bom po končanem turnirju lahko odšla domov. Privolila sem. Do turnirja sem se urila v viteških spretnostih.

Napočil je čas turnirja. Bojevala sem se na vso moč in na koncu zmagala. Za nagrado sem dobila meč. Vitezi so izdelali časovni stroj in me poslali nazaj domov. Doma me je oče od veselja objel in me začudeno vprašal, kje sem dobila meč. Očetu sem z veseljem povedala svojo srednjeveško dogodivščino.

Ana Hojnik, 5.c

Šila

Šila je moja psička. Stara je pet mesecev. Ima zeleno modre oči in je rjave barve. Ima velik rep in velike šape. Na šapah ima krempeljčke. Pod vratom ima belo liso, je pasme bordojska doga. Kadar zelo dolgo spi, ima pri sebi igrajoč koruzo in prašička. Šila je lepa psička, je hitra, močna in prikupna, z razbojniško ovratnico. Rada grize in skače. Šila je najboljša psička na celiem svetu.

Naja Šumah, 3.a

ČE BI POTOVALA V PRETEKLOST

Moja starejša sestra je oboževala dinozavre, dokler nisva doživel tega.

Nekega dne sem skupaj s sestro Neli in mamo odšla na razstavo dinozavrov. Nad razstavo nisem bila najbolj navdušena, saj so izumrli. Mama je odšla po pijačo. Neli je občudovala T-rexa in se ga je hotela dotakniti. Opozorila sem jo, da naj se ga ne dotika, Neli pa se ga je vseeno dotaknila. Zgrudili sva se na tla in zbudili v preteklosti.

Okoli naju so se sprehajali dinozavri. Skrili sva se v jamo, v kateri so bili jamski ljudje. Nisva vedeli, kaj naj narediva. Jamski ljudje so naju gledali zelo čudno. V en glas sva zaklicali: »Kaj!« Pogledali so naju še bolj čudno. Če priznam, me je bilo malo strah. Hoteli sva zbežati, pa so bili zunaj dinozavri. Nekako sva se uspeli sporazumeti z jamskimi ljudmi. Nenadoma sva se spomnili, da mamo zagotovo skrbi, kje sva. Razmišljali sva, kako naj se vrneva v sedanjost. Spomnila sem se, da sva v prazgodovino prišli tako, da se je Neli dotaknila T-rexa. Ampak kako se ga bova sedaj? Počakali sva, dokler se ni stemnilo. Dinozavri so zaspali. Potihoma sva se splazili do njih, a T-rex se je vseeno prebudil. Hitro sva se ga dotaknili, da naju ne bi poškodoval.

Prebudili sva se na travi pri razstavi. Mama ja bila zelo zaskrbljena. Z Neli sva se dogovorili, da nikoli več ne bova odšli na takšno razstavo.

Luna Šavc, 5.c

KAVA IN PALAČINKE

Na hladen deževen dan, med poletnimi počitnicami, sem bila pri dedku in babici na Ravnah. Naučila sta me kuhati kavo in peči odlične palačinke.

Dedek me je pred kuhanjem kave opozoril, da moram biti pazljiva, ker se lahko opečem. Moja babica se je pri devetih letih polila z vrelo kavo po telesu in močno opekla. Predstavil mi je postopek kuhanja kave. Najprej sem vzela lonček, vanj nalila vodo, ga postavila na ogenj, dodala žličko sladkorja in počakala, da je voda zavrela. Nato sem lonček odstavila, dodala kavo, vse skupaj premešala in zopet postavila na ogenj. Skuhano kavo sem dedku postregla v skodelici, dodala pa sem še dva odlična piškota.

Babica me je prosila, naj ji pomagam pri peki palačink. Bila sem malce zaskrbljena, saj jih še nikoli nisem pekla. Na kuhinjski pult sva dali mešalec in skledo, v njo presejali moko, dodali dve jajci, ščepec soli in malo sladkorja, ter mleko in malo mineralne vode. Vse skupaj sva premešali, da je bila zmes lepo tekoča. V ponev, ki sva jo postavili na ogenj, sva dali par kapljic olja in vanjo vlili maso. Palačinke sva obračali, dokler se niso lepo zapekle. Pečene palačinke sem postregla očetu, mami in bratoma. Vsi so bili zelo zadovoljni.

Zelo sem hvaležna dedku in babici, da ta me naučila skuhati dobro kavo in speči okusne palačinke. Od takrat naprej večkrat skuham kavo mamici, bratoma in očku pa spečem palačinke. Vedno me pohvalijo, da sem odlična kuharica, jaz pa sem zelo ponosna nase.

Anna Taks, 5.c

DRUŽINSKO KOLESARJENJE

Nekega lepega sončnega popoldneva smo se z družino odpravili kolesarit. Preden smo se odpravili, smo si doma naredili načrt, kam se bomo odpeljali in kako bomo preživeli dan. S seboj smo vzeli pijačo. Medtem je očka odšel v klet, kjer imamo shranjeno kolesarsko opremo. Izleta sem se zelo veselila, saj mi je oče pred kratkim kupil novo kolo, čelado in kolesarske rokavice.

Po kolesarski stezi smo se odpeljali proti Ravnam. Upoštevala sem vsa prometna pravila. Peljala sem se zelo spretno in prijetno. Celotna kolesarska pot mi je bila zelo zanimiva. Med vožnjo sem opazovala razna drevesa, hiše in čudovite ptice. Pripeljali smo se do križišča, kjer sem se zapejala v pesek s kamenjem. S kolesom sem padla in se poškodovala. S kolnom sem podrgnila po tleh. Zabolelo me je. S kolena mi je tekla kri. Malo mi je šlo na jok, vendar sem bila potrpežljiva in zdržala, da me kdo ne vidi. Ob meni so se ustavili starši in sestra. Čudno so me pogledali, saj niso mogli verjeti, kaj se mi je zgodilo. Potolažili so me, mama pa mi je z robcem povila poškodovanou koleno. K sreči je bila v bližini klop, kamor sem lahko sedla. Počakali smo, da sem prenehala krvaveti. Mama je odšla do bližnje trgovine po obliže. Med vožnjo proti domu me je koleno še vedno malo bolelo. Žal mi je bilo, da se mi je to pripetilo, saj sem se tega kolesarjenja zelo veselila.

Družinsko kolesarjenje mi je bilo zelo všeč kljub temu, da se mi je pripetila nezgoda. Tega dne ne bom nikoli pozabila.

Saša Kurnik, 5.c

IZGUBLJENA V GORAH

Leta 2014 smo se s planinci odpravili na moj prvi planinski tabor na Kope.

Cel dan je potekal normalno. Razdelili smo se v tri sobe: v prvo smo šle punce, v drugo fantje in v tretjo vzgojiteljici in vodič. Do kosila smo odšli na kratek pohod, od koder smo se vrnili lačni. Po kosilu smo lahko delali, kar smo že leli.

Ožbej in Gal sta prišla v našo sobo. Puncam je bilo dolgčas, zato je Gal začel pripovedovati grozljivko, ki je bila bolj podobna smešnici, saj smo se vsi smejali. Po večerji je sledil nočni pohod s svetilkami. Svojo luč sem pozabila doma, zato sem se držala v bližini priateljice Miše, ki je s seboj imela zelo zanimivo svetilko. Sledila sem svetlobi njene luči, ampak kljub temu sem s prijatelji zašla. Ko smo opazili, da smo se izgubili, smo šli nazaj po isti poti, po kateri smo prišli tja in tako smo se prestrašeni vrnili nazaj do koče.

Vzgojiteljice so nas seveda ves ta čas iskale, kmalu pa so nas zaslispale in tudi opazile naše svetilke. Vsi smo bili kaznovani in sicer tako, da smo takoj morali v sobe.

Bila je zelo zanimiva izkušnja, v kateri sem spoznala, da je vedno treba poslušati učiteljice in vse, ki ti želijo dobro.

Špela Šušel, 5. c

NESREČA V ŠOLI V NARAVI

V ponedeljek zjutraj smo se s sošolci in učitelji dobili pred šolo. Vsi smo bili zelo veseli in smo komaj čakali, da odrinemo v Strunjan, kjer se je odvijala naša šola v naravi. Poslovili smo se od staršev in se odpeljali. Kmalu za tem, ko smo prišli, se je meni pripetila nesreča. Veselje se je hitro obrnilo v žalost.

Po prihodu smo dobili ključe od apartmajev. S sošolkami smo si hitro odšle ogledat sobo in razpakirat. Nato smo odšli na kosilo. Po kosilu smo se vrnili v sobe. Takrat pa se je zgodilo. Hotela sem stopiti na balkon, vendar nisem videla, da so steklena vrata zaprta. Z nogo sem butnila v vrata, steklo se je razbilo in me porezalo po nogi. Padla sem na tla in se zelo ustrašila. K meni so takoj pritekle priateljice. Tudi one so se ustrašile, zato so hitro stekle po učitelje. Ko so prišli do mene, so mi hitro oskrbeli rano. Učiteljica mi je rekla, da nekaj časa ne bom smela v vodo. Bila sem žalostna, ker zelo rada plavam in sem celo poletje komaj čakala na ta izlet. Tisti dan sem si že lela iti domov. Ker je bila rana velika, naslednja dva dni nisem smela v vodo. Žalostno sem opazovala sošolce, kako uživajo v morju. Tretji dan sem končno lahko šla tudi jaz plavat. Ker sem kar dobra plavalka, sem zadnji dan celo osvojila srebrnega delfina.

Šola v naravi mi ni ostala v najlepšem spominu. Naučila sem se, da nesreča nikoli ne počiva in da moram biti vedno previdna. Najbolj vesela sem bila, ko smo se pripeljali domov in sem spet videla svoje starše in bratca. Skupaj smo odšli domov, kjer me je pričakala nova kitara.

Nina Bošnik, 5. c

SPOMLADI SE JE TREBA ZBUDITI

Bila je mrzla zima in sneg ni in ni hotel nehati padati. Rože so še spale in zunaj se je igrala deklica Ajda. Zelo rada se je igrala zunaj, ni pa se rada igrala v dežu. Ajda pa je predvsem zelo rada oskrbovala rože.

Prišla je pomlad. Ajda pa je bila žalostna, ker rože dolgo niso zrastle. Čeprav jih je zalivala in skrbela zanje, se ni zgodilo nič. Prebudila se je le ena roža in to je bil zvonček. Zvonček je poskušal in poskušal, a mu ni uspelo prebuditi niti ene rože. Bil je zelo zelo žalosten, ker se ni mogel z nikomer igrati.

Nihče ni vedel, kako bi pomagal rožam. Rože pod zemljo pa niso vedele, da je zunaj pomlad. Pod zemljo so se rože pogovarjale, kako je spomladi lepo in da komaj čakajo pomlad.

Ajda je bila razočarana, ker je bila na travniku samo ena roža. Takrat pa se je zvonček nečesa domislil. Zelo, zelo glasno je zakričal: » Spomladi se je treba zbudit!«. In rože so se prebudile. Ajda pa je bila zelo, zelo srečna.

Neža Sušnik, 4.b

PLANINSKI ČEVELJ IN RIBIŠKI ŠKORNJI

Že nekaj časa je planinski čevelj premišljeval, kako bi se zaposlil, da mu ne bi bilo dolgčas.

Zložen je bil na polici v garderobni omari. Garderobna omara je bila postavljena v kletni garaži, kjer je bilo še veliko drugih čevljev. Planinski čevelj se je spomnil, da bo prosil ribiški škorenj, da bi šla na sprehod na najbližji travnik.

Najprej je čevelj odprl sosednja vrata omare, v kateri so bili zloženi ribiški škornji. Bil je presenečen, zakaj so škornji tako dolgi in veliki. Bili so zelene barve in zelo lepo očiščeni. Sam je bil manjši, rjavo črne barve, z dolgimi črnimi vezalkami. Oba para sta se hitro zmenila, da bosta skupaj odšla v naravo raziskovat in iskat zanimivosti v njej. Lejga zlomka. Že po nekaj prehodenih korakih sta zagledala ob robu travnika veliko skalovja in manjši ribnik s polno vode. Obstala sta in z zanimanjem pogledala. Okolica ribnika je bila poraščena z visoko travo. Velika skala je bila strma, z ostrimi robovi in ponekod tudi okrušena. Zgledala je zelo nevarno. V ribniku so bile velike in male ribe. Sonce je močno pripekalo in oba para sta iskala senco, da se bosta ohladila. Planinski čevelj je bil radoveden in zanimalo ga je, kaj se dogaja na vrhu skale. Vedel je, da je nevarno, zato je pot na vrh skale nadaljeval tiho. Med tem časom pa je ribiški škorenj raziskoval ribnik in njegovo okolico. Čez travnik je zaslišal kotaljenje po skali in nenadoma zagledal mali planinski čevelj v globoki vodi. Ribiški škorenj je takoj skočil in izvlekel čevelj iz vode. Bil je cel premočen s strganimi vezalkami. Čevelj je bil zelo vesel, da mu je škorenj pomagal, sicer bi se zanj slabo končalo. Zahvalil se mu je.

Čez nekaj časa sta se posušila na soncu in se odločila, da bosta odkorakala proti domu. Z veseljem sta zlezla v garderobno omaro v garaži. Oba para, planinski čevelj in ribiški škorenj, sta sklenila, da bosta drugič ponovno šla v naravo, vendar bosta bolj pazljiva, da se jima ne bo zgodila nesreča.

Alen Srebren Štuk, 5. c

O B U T A R A Č K A (narobe pravljica)

Na zapuščeni kmetiji sredi gozda so vsi nestrpno čakali na mladičke račk, ki se bodo vsak čas izvalili.

Mama raca je izvalila 12 jajc, iz njih pa so pokukali mladički. Ampak dva med njimi sta bila prav posebna, drugačna. Nista znala plavati, govoriti, niti prav jesti in piti.

Dolgo so se trudili z njima, vendar zaman.

Ko so že skoraj obupali, so na pomoč poklicali obutega mačka, da bi ju on kaj naučil. Maček se je dolgo trudil in nazadnje mu je uspelo. Račka sta postala čudovita, velika, lepa z dolgim kljunom...znala sta govoriti, plavati, se smejeti, zabavati, vedno pa sta imela obute škornje do kolen.

Bila pa sta tudi zelo dobrega srca. Pomagala sta vsem, ki so rabili pomoč. Karkoli je kdo želel, je dobil, ker so škornji, ki sta jih imela obute, ob vsaki želji dobili čudežno moč.

Odkar so poznali obuta račka, so vsi veselo živeli, do konca svojih dni.

Jošt Rožej, 4.b

ČE BI JAZ POTOVAL V PRETEKLOST

Po televiziji so nas obvestili, da se bo ustavil čas. Zemlja se bo ustavila. Ne bo se več vrtela, ker nas bo oplazil komet, ki bo ustavil naš planet za vsaj dva dni. Zaradi tega se bo pisalo leto tisoč. Kdor bo hotel, se bo lahko s časovno kupolo vrnil v prvo tisočletje. In res.

Na nogometnem igrišču je čakala časovna kupola. Vstopil sem vanjo. Bila je zelo tesna. Stati sem moral čisto pri miru. Začelo je odštevati čas in polet. Kupola s katero sem letel, je pristala na velikem travniku. Ko sem izstopil, sem pred seboj zagledal velik grad, ki je bil zgrajen iz kamenja. Začel sem se približevati gradu, ko so kar naenkrat pred mene skočili viteški stražarji. V rokah so imeli sulice in bili so oblečeni v oklepe. Na mojo željo so me odpeljali v grad h kralju in kraljici. Spustili so velika dvizna vrata. Pred mano se je odprlo veliko grajsko dvorišče, katerega je krasil velik vodnjak in velika grajska miza pod krošnjo zelene lipe. Kralj Vili in kraljica Maja sta me lepo sprejela. Razkazala sta mi grad in me povabila na viteški turnir, ki se je odvijal v grajski areni. Vitezi so se predstavili v metu kopja, metu kladiva in premagovanju ovir s konji. Tudi sam sem se lahko preizkusil, kako je v rokah držati veliko sabljo in jo vrteti. Po napornem dnevu je sledila prava grajska večerja ob glasbeni spremljavi. Imel sem še štiriindvajset ur časa, zato sem lahko prenočil v gradu. Spal sem v veliki grajski postelji. Pred spanjem so mi služabniki prinesli še kakav za posladek. Zjutraj so me zbudile fanfare, ki so oznanile sončni vzhod. Kralj in kraljica sta me po zajtrku odpeljala na njivo, kjer so kmetje okopavali krompir. Zaupala sta mi tudi skrivni rov, v katerem so prav tako kmetje kopali svinčeno rudo. Vso delo so opravljali ročno in s pomočjo konjev, ki so jim vpregli leseni voz. Kralj Vili me je za konec povabil še na lokostrelske vajo. V rokah sem držal pravi kraljevi lok. Bil je zelo težak, a sem se potrudil, da mi ni padel iz rok. Ker pa je sonce začelo zahajati, sem se moral vrniti v časovno kupolo in se vrniti nazaj domov. Po sončnem zahodu se ne bi več mogel vrniti in bi za vedno ostal v preteklosti.

Po vrnitvi na nogometno igrišče se je Zemlja spet začela vrteti. Naši znanstveniki so onesposobili komet in življenje na zemlji se nadaljuje.

Alen Srebre Štuk, 5. c

DAN ZEMLJE - 22. april (PODNEBNI UKREPI)

Dvaindvajseti april je Dan Zemlje. Ker ljudje s svojimi dejanji lahko škodimo Zemlji, smo na ta dan bolj prijazni do nje.

Jaz pripomorem tako, da pravilno ločujem odpadke, iz njih naredim nove izdelke, jih ponovno uporabim in se nato igram z njimi. Zemlji pomagamo tudi tako, da zapiramo vodo med tem, ko se umivamo, tuširamo in kadar umivamo posodo. Zbiramo lahko tudi deževnico za pranje avtomobilov, za splakovanje školjke in zalivanje vrtov. Prav je tudi, da ugašamo luči, ugašamo naprave, ki jih ne potrebujemo in, da delamo brez pomoči elektronskih naprav.

Vozimo se čim več s kolesi in javnim prevozom ali pa hodimo peš.

Zemlji bo zelo všeč, če bomo ta pravila upoštevali vsak dan.

Jernej Hočevar, 4.b

RDEČA KAPICA MALO DRUGAČE (moja narobe pravljica)

Živila je deklica po imenu Rdeča kapica. Nekega dne je mačeha prosila Rdečo kapico, da nese babici košaro polno dobrot. Rdeča kapica je takoj privolila in se poslovila od mačehe.

Ko je prišla do gozda, je zagledala 7 palčkov, ki so sekali drva. Opozorili so jo, naj se pazi lovca. Rdeča kapica se jim je zahvalila za opozorilo in tiho odcepeta naprej.

Ko je lovec zagledal Rdečo kapico, se je predstavil kot drvar in se pretvarjal, da seka drva. Skril je lovsko puško in vprašal Rdečo kapico, kam je namenjena. Povedala mu je, da se odpravlja k babici, ki je za vogalom malo naprej.

Lovec je hitro stekel proti babičini hiši. Ko je prišel do vrat, je potrkal in se predstavil, kot da je Rdeča kapica. Babica mu je odprla vrata, lovec pa jo je pozrl. Nato je prispela Rdeča kapica in vstopila v babičino hišo. Tudi njo je lovec pozrl. Legel je v posteljo in zadremal.

Tako glasno je smrčal, da ga je slišal volk iz sosednje hiše. Pogledal je skozi okno in zagledal lovca. Takoj je pomislil na najhujše in vstopil. Poklical je še tri pujske. Prerezali so mu trebuh in iz njega sta skočili babica in Rdeča kapica.

Skupaj so proslavili, lovca pa izgnali iz njihove dežele. Babica se je pozdravila in živeli so srečno do konca svojih dni.

Ines Tominc, 4.b

OBISKALA SO ME VESOLJSKA BITJA

Bil je lep snežen dan. Ravno ko sva z očetom delala snežaka, je nekaj zašumelo. Nato sva ugوتила, da je bila sosedova mačka. Začelo je še boj snežiti, gradila sva naprej. Pogledal sem v nebo, ki je postal zeleno. Ugotovila sva, da je leteči krožnik. Gledala sva, kje bo pristal. Bilo naju je zelo strah.

Pristal je za hišo, nebo je bilo spet belo. Šla sva pogledat in zagledala sva vesoljca na ladji. Šla sva do njega in ga vprašala kako mu je ime. Odgovoril je, zdravo ime mi je Bubi. Zanimalo me je kaj dela na zemlji. Rekel je, da je prišel gledat sneg, ker ga na Jupitru ni. Vprašal sem ga, če gremo delat iglu. Naredili smo krasen iglu. Bubi se je razveselil in vanj skril. Tako smo se igrali celo popoldne. Bubi si je sneg žezel nesti na Jupiter. Pomagala sva mu. Upal sem, da se mu po poti ne bi stopil. Poslovili smo se.

Ko je odšel, sva z očetom šla v hišo na vafle. Vesela sva bila, da sva spoznala Bubija. Upam, da se še kdaj vrne.

Max Titovšek, 4.a.

KORONAVIRUS

Nekoč je živila deklica po imenu Tea, ki je rada izumljala. Imela je prijateljico Evo. Pri Tei doma so večkrat poslušali radio. Nekega dne je Tea delala nalog, medtem pa je po radiu poslušala priljubljeno pesem. Nenadoma je bila pesem prekinjena zaradi novice. »Udarna novica,« je začel napovedovalec, »nova bolezen Covid-19 je v Sloveniji! Nimamo zdravila! Nihče, ki je obolel za njo, ni preživel! Šole zapirajo vrata, prebivalstvo pa naj se pazi!« Tee ni preveč pretreslo, saj je bila prepričana, da ne bo hudega. Nalogo je pisala naprej. Mimo okna je pripeljal rešilec. Tea je pogledala skozi okno in videla, da se je ustavil pri sosednji hiši. Tam živi Eva! Kar zmrazilo jo je. Eva se je pred enim mesecem vrnila z operacije. Ima zrušen imunski sistem. Tea je planila k telefonu in poklicala Evo. Ni se javila. Videla je, kako so jo odpeljali v rešilca. Zajokala je. Mora najti zdravilo, preden Eva umre! Poklicala je zdravnika in ga vprašala, kako je z Evo. Rekel ji je, da hujšega primera še ni videl. Tea se je od pretresa ulegla in zaspala. Sanjalo se ji je, da je letela na metulju in da je pod seboj videla Evo. Metulj ji je sedel na glavo. Tei je reklo: »Da bi jo ozdravila, se mora žrtvovati.« Ko se je Tea zbudila, je vedela, kaj mora narediti. Z enim od svojih izumov se mora pomanjšati in iti v Evino telo. Ampak, če Eva umre, preden Tea pride iz njenega telesa, bo umrla tudi Tea. Odločila se je, da bo šla v Evino telo in poskušala uničiti virus. Pomanjšala se je in prežarčila v Evino telo. Notri je bilo zelo vroče. Ni izgledalo v dobrem stanju. Sedaj moram poiškati virus, je pomislila Tea. Tedaj je mimo nje prišel virus. »To je bilo pa hitro,« je sama zase rekla Tea. »Na srečo imam to, kar rabim.« Izza svojega pasu je povlekla brižgalko z vodo. Poškropila je virus, da ga je odplaknilo iz pljuč. Toda tedaj se je oglasil alarm. Eva umira! Tea je skočila za virusom, da bi ga dokončno premagala. Ko jo je zagledal, jo je hotel okužiti. Tea je skočila vstran. Virusov napad se je odbil in zadel virus. Tea je vzela nožek in ga urezala. Dobila je kapljo krvi. Odnesla jo je v pljuča in spustila. To je bilo zdravilo. Virus je umrl za boleznijo, ki jo je prenašal. Eva pa je preživela. Tea se je prežarčila iz Evinega telesa. Eva je vstala iz postelje in objela Teo, saj je vedela, kaj se je zgodilo. Ko je v sobo prišel zdravnik, mu ni bilo nič jasno. Eva pa mu je povedala za zdravilo.

Tea je v soboto poslušala radio. Napovedovalec je prekinil pesem. »Neverjetna novica!« je začel, »zdravilo za covid-19 odkrito! Pogumna Tea ...« Tea se je nasmehnila. Spet je bilo vse po starem.

Taja Pridigar, 4. b

MOJ MUCEK BLINKY

Doma imam mucka z imenom Blinky. Je sive barve in je zelo velik muc. Komaj čaka, da pridem iz šole domov, da se lahko igrava. Skupaj greva v naravo na sprehod. Vsak večer ga nahranim in pocrklijam. Zelo rada imam mojega mucka.

Kaja Apšner 2. c

TURISTIČNO POPOTOVANJE NA OZVEZDJE

Nekega dne je poštar prinesel pošto. V tej pošti sem našla pismo zame. Vprašali so me, če bi odšla na turistično popotovanje na ozvezdje. Zame bi bila to odlična izkušnja. Privolila sem. Že čez tri dni smo odšli na pot.

Najprej smo odšli na vlak, potem pa z vlaka na raketu. Odpeljala nas je na Luno. Tam smo odšli po danih koordinatah in našli ozvezdje. Bilo je čudovito. Odšli smo z rakete na zvezdni vagonček. Vse zvezde so mežikale in celo govorile! Vse so bile drugačne oblike. Povedale so nam tudi svoja imena. Nekaj sem si jih tudi zapomnila. Laura, Stela, Katja in Brina. Zapele so nam tudi dve pesmi in zaplesale. Igrale smo se še zvezdne igre kot so Bodi čim bolj pri miru in Ti loviš po nebu. Potem smo se poslovile in smo odšli.

Ko sem prišla domov, sem dogodivščino povedala staršem. Bila sta zelo ponosna name.

Odšla sem v posteljo in še dolgo v noč razmišljala o moji dogodivščini.

Sanjala pa sem o prečudovitem severnem siju.

Teja Studenčnik, 5.r, POŠ Holmec

MOJE PRVOMAJSKE POČITNICE

MED POČITNICAMI SEM SE SPOČILA. VSAK DAN SEM BILA S PSOM NIKECOM ZUNAJ. NA PRAZNIK SMO ZUNAJ GRILALI. VSI SMO BILI, RAZEN OČKA, KI JE MORAL OSTATI V AVSTRIJI.

MAMICI SEM POMAGALA ZALIVATI ROŽE TER SADITI SADIKE. POMAGALA SEM TUDI PRI KUHANJU IN POSPRAVLJANJU STANOVA. IMELI SMO TUDI TETO IZ NEMČIJE NA OBISKU. POPOLDNE SEM POGLEDALA KAKO RISANKO TER POSKRBELA ZA RAZGIBAVANJE TELESA. SKRBELA SEM TUDI ZA MOJEGA PTIČA PIKECA, DA JE IMEL DOVOLJ VODE, HRANE IN DA JE IMEL ČISTO.

ZUNAJ SEM TUDI KOLESARILA IN SE SPREHAJALA OB VODI. TO SO BILE ZAME NAJBOLJ DOLGOČASNE POČITNICE, SAJ SEM POGREŠALA MOJEGA OČKA, DA ME PELJE NA SLADOLED.

Samanta Špilak Gorenc, 2.a

LENART SONJAK, 1.a

RDEČA KAPICA, VOLK IN DVA PRAŠIČKA

Bil je lep sončen dan. Volk in dva prašička so se odločili, da bodo šli taborit in loviti ribe. Rdeča Kapica jih je opazovala.

Postavili so si šotore in nastavili vabe. Rdeča Kapica se je vse bolj približevala šotoru prvega prašička in je zajela sapo, pihala na vso moč in mu podrla šotor. Prašiček je ves prestrašen stekel k bratu. Rdeča Kapica je pihnila drugič in še drugemu prašičku podrla šotor. Tako so bili vsi nagneteni v volkovem šotoru. Pihnila je v tretji šotor. Ni ji uspelo.

Nato je nekaj prijelo na trnek obema prašičkoma. Zdalo se je, da je jeseter. Volk je pripeljal čoln in nanj so sedli prašički. Jeseter je ribiško palico potegnil tako močno, da je en prašiček padel v vodo. To se je ponovilo in še en prašiček je padel v vodo. Na srečo volk ni padel iz čolna. Volk in tretji prašiček sta se v čolnu na nekaj zaletela. Utonila sta skoraj še onadva. Rdeča Kapica je skočila v vodo in jih rešila.

Živeli so srečno do konca svojih dni. Konec.

Max Titovšek, 4.a

ŽELVA

PRI RIMSKEM VRELCU V RIBNIKU ŽIVI ŽELVA RDEČEV RATKA. VSAK DAN
SI JO ZELO RADI GREMO OGLEDAT. KO MOČNO SIJE SONCE, SE RADA SONČI.
VČASIH JO TUDI UJAMEM IN OBČUDUJEM. ČE SE USTRAŠI, POTEgne GLAVICO V
OKLEP. VŠEČ MI JE, KADAR HITRO SPLAVA V VODO.

Bert Gorjanc, 2. c

NOV KUŽEK

Ati, Domen in jaz smo 23.12.2018 šli po novega kužka v Zagreb. Ponj smo šli, ker nam je prejšnji poginil. Bila sem zelo žalostna.

V Zagreb smo se vozili zelo dolgo, saj je na Hrvaškem. Voziti smo se začeli ob 9:05 in prispeli smo ob 13:30. Bili smo zelo lačni, zato smo odšli prvo v restavracijo. Jaz sem jedla zrezek in pomfri, Domen špagete, ati pa pizzo. Ko smo se najedli, smo odšli k atijevem prijatelju, kjer so imeli kužke. Ko smo prišli k njemu, nam je povedal, da jih ima 9. Od teh so 4 samičke in 5 samčkov. Lastnik jih je nato spustil iz boksa. Stari so bili 6 tednov. Ati je prosil, če lahko samičke zapre. Lastnik je samičke zaprl, saj je ati žezel samca. Nato smo samčke peljali v hišo, da si ati enega izbere. Jaz pa sem seveda želela vse, ker so vsi bili tako sladki. Potem si je ati enega izbral, ki smo ga kupili in ga odpeljali še k veterinarju na pregled ter cepit. Ko smo ga cepili, smo ga dali v avto in se odpeljali nazaj domov. Domov smo prišli okoli 00:30. Pol leta je bil naš kužek v hiši, potem smo ga pa dali v boks.

Tako smo preživelgi dan. Kužku sem dala ime ARON. Sedaj je star že leto in pol in je zelo vesel ter srečen, da je z nami.

Alja Zdovc, 5. b

RUMENA KAPICA MALO DRUGAČE

(moja narobe pravljica)

Babica je začela delati na vrtu. Po telefonu pokliče Rumeno kapico, če ji pride pomagat na vrt. Rumena kapica se odpravi k babici z električno rolko. Ker pot vodi skozi gozd, jo mama opozori, naj se pelje po kolesarski stezi. Na poti sreča volka na kolesu. Volk jo vpraša, kam se pelje? »K babici, ji pomagati na vrt«, odgovori Rumena kapica. Volk se odpravi k babici. Ko pride do vrta, ga je razmeče in uniči ves pridelek, ki ga je babica pridelala do sedaj. Rumena kapica to vidi in pokliče veterinarja zajca, da ji pomaga ujeti volka. Rumena kapica zagleda volka na kolesu. Z veterinarjem zajcem mu sledita do doma. Tam pozvonita in se skrijeta. Ko odpre vrata, reče Rumena kapica »»Zdaj«« in ga zvežeta in odpeljeta k babici. Za kazen mora volk prekopati cel vrt. Rumena kapica in babica nasadita korenje za veterinarja zajca, ker jima je pomagal ujeti volka.

Tim Obretan, 4.a

KORONA VIRUS

Sredi marca nas je prizadela huda epidemija korona virusa. Prizadela nas je vse, morali so zapreti šole in razna delovna mesta. Sedaj se učimo in delamo na daljavo. Zato je za nas naporno učenje. Tudi nikamor ne moremo iti. Zelo mi je dolgčas za sošolci, učiteljico in bratranci. Korona virus je zelo huda bolezen, podobna gripi in je zelo nalezljiva bolezen. Najbolj prizadene starejše ljudi. Strogo se moramo držati pravil. Imeti moramo pravilno razdaljo, nositi masko, predvsem pa dobro umivati in razkuževati roke.

Patricija Plemen, 2.a

KO BOM VELIK

Ko bom velik, bom zdravnik in se pridno učil. Ko bom v službi, bom zelo prijazen do drugih in bom pomagal drugim. Drugim bom pomagal v stiski. Ko bom doma, bom prijazen do drugih v hiši. Rad pomagam drugim ljudem in živalim. Moj ata in mama sta diplomirana zdravstvena tehnika in delata v bolnici.

Za ta poklic sta me navdušila moja starša. Vem, da moram biti zelo priden, da bom lahko postal zdravnik.

Matic Repas, 3.a

TRNJULČICA IN VOLK

(moja narobe pravljica)

Nekega lepega dne se je kraljeva hčerka Trnjulčica igrala na vrtu.

Njena varuška je šla v palačo po kozarec vode, tako, da je bila Trnjulčica sama. Nekaj časa se je igrala s punčko, potem pa jo je to začelo dolgočasiti. Kljub očetovi prepovedi je šla na cesto ter se razgledala. Vse je bilo prazno, le v grmovju je ždel volk. Trnjulčica je skomignila in se začela igrati s punčko. Čez nekaj trenutkov je pomislila: »Čakaj malo ... volk?! Volkovi so bili sovražniki kralja. Kaj je torej ta delal?« Princesa je začutila močan udarec in zagledala volka, ki jo je vrgel na tla. Zgodilo se je tako hitro, da deklica ni utegnila niti zakričati. Volk jo je odvlekel daleč stran. Prispela sta do stare trgovine. Tam je bilo še več volkov. Proti njej je stopil največji in najstrašnejši volk. Ogovoril jo je: »Moje ime je Volk sedmih kozličkov. Moja pajdaša sta Volk treh prašičkov, to je tisti, ki te pripeljal sem, ter Volk Rdeče kapice, to je tisti za mano. Za njim je bil volk precej prijetnega videza. Volk sedmih kozličkov je nadaljeval: »Ugrabili smo te, ker bomo v zameno zate od tvojega očeta zahtevali prestol. Postal bom kralj in zavladal svetu!« »Zakaj mi to pripoveduješ?« je vprašala Trnjulčica. »Zato,« ji je odvrnil volk, »ker takoj delajo v filmih.« Princesa je zavila z očmi, Volk sedmih kozličkov pa je ukazal Volku Rdeče kapice: »Odpelji jo v trgovino, drugače ti bo trda predla!« Volk Rdeče kapice je Trnjulčico odpeljal v trgovino, ona pa mu je rekla: »Si res želiš prenašati Volka sedmih kozličkov vsak dan?« Ta ji je odvrnil: »Ne, toda nimam drugega doma.« Deklica mu je rekla: »Če me rešiš, lahko živiš pri meni. Se strinjaš?« »Prav,« ji je odvrnil volk. »Ali ne bi potem potreboval hovega imena? Sem lahko Reks?« »Da,« je rekla Trnjulčica, »a kako me boš rešil?« »Zajaši moj hrbet,« ji je rekel volk. Princesa se je res usedla nanj, Reks pa se je pognal v dir. Ostala dva volkova sta ju zagledala in stekla za njima. A Reks je bil hitrejši od vseh. Kmalu je prišel do palače. Kralj je pritekel ven in hotel nagnati volka, a ga je deklica preprosila. Smela ga je obdržati. Princesa se je opravičila očetu in mu rekla, da ga bo od tistega trenutka dalje ubogala vse, kar bo rekel.

Oče je rekel: »Dobro, ker si umazala krožnike, jih počisti.« Trnjulčica pa je odvrnila: »Vse razen tega! Pridi, Reks! Greva se igrat. Samo da naju ne ulovijo volkovi!«

Taja Pridigar, 4. b

Z a m e š a n a p r a v l j i c a

Nekoč je v Sončni vasi živel osamljen človek, ki ni imel ne vnuka ne sina. Nekega dne si je naredil lutko. Nenadoma je oživela. Ime ji je bilo Ostržek. Postal je fant. Oče ga je vpisal v šolo.

Na poti v šolo je srečal grdega račka, ki je plaval v jezeru. Povabil ga je zraven. Namesto, da sta šla v šolo, sta šla v gozd. Na poti sta srečala Rdečo Kapico. Skupaj so šli do babice. Namesto babice je bil tam volk. Prišel je Peter Klepec in ga prijel za rep ter ga vrgel nazaj v gozd. Potem so vsi živelii srečno do konca svojih dni.

Melani Laznik, 2. r POŠ Holmec

PRIJAZNA VILA LILA

Nekoč je živila vila po imenu Lila. Bila je zelo prijazna in bistra vila. Zelo je imela rada živali in zelo je rada risala. Nekega dne so začeli ljudje metati na Zemljo smeti. Iz tovarn se je kadilo in iz ladij je teklo olje. Lila je sklenila, da bo to popravila. Popravila bo to zato, ker je Lila imela zelo rada okolje. Pričela je čistiti. Smeti, ki so bile na tleh, je ločevala v koše, kamor so tiste smeti spadale. Tovarnam je rekla, naj ne spuščajo več dima. A ni vedela, kaj naj naredi z oljem. Nato se je le spomnila. Saj je vila! Ima čarobno moč. Izrekla je urok: »Zvezdice zlate in lune tri, naj olje to zdaj izpuhti!« In olje je izpuhtelo. To so videli vsi ljudje, ki so bili tam. Zdaj so vedeli, da ne smejo tega več delati, ampak morajo pomagati Zemlji. Zdaj so bili vsi srečni.

Julija Helbl, 2. a

Fant iz gozda

Davno tega je živel en fant. Imel je le mamo. Nekega dne je šel v gozd.

Ko je hotel iti domov, je zagledal srnico.

Začel je hoditi za njo. Šla sta tako globoko v gozd, da ni našel več poti domov.

Mamo je zelo zaskrbelo. Šla ga je iskat, klicala je : » Sin moj, kje si?«

A ni se oglasil. Fantova mama je vsa objokana šla domov.

Fant je po gozdu hodil še ure in ure.

Bil je zelo zelo žejen in izčrpan, zato se je usedel pod drevo, da se odpočije.

Kar naenkrat je zagledal dobro vilo.

Dala mu je hrano in pijačo.

Ko je fantič zaspal, ga je vila odnesla do potoka in počakala, da se zbudi.

Potem mu je dala 20 zlatnikov in mu rekla: » Pojdi ob potoku in prišel boš do mesta, tam kupi vozovnico za avtobus in se pelji do kmetije kmeta Anžeta, od tam pa naprej do vasi Zlato Zrno.«

In res je storil, kot mu je rekla. Prišel pa je do svoje hiše.

Mama ga sprva ni prepoznala. Pet minut sta se gledala, potem pa se res močno objila.

Fant je bil vili res zelo hvaležen za vse, kar je storila zanj.

Z mamo pa sta srečno živila skupaj do konca svojih dni.

Moj konj Felix

Doma imam konja Felixa. Je bele barve. Ima rjave oči in velike rumene zobe.
Zjutraj in zvečer ga očka nahrani. Včasih mu pomagam. Zelo rad ima suh kruh.

Poleti ga zelo rad krtačim. Imam ga zelo rad.

Jaka Bivšek, 2. r POŠ Holmec

NEKOČ JE BILO GOBJE KRALJESTVO

Nekoč v starem gozdu je bilo Gobje kraljestvo. Kraljevala sta Vražji goban in Rdeča mušnica. Bila sta tako prijazna, da sta delila denar, biserje in zlato, tako da nihče v kraljestvu ni bil reven.

Neke noči pa je v njuno spalnico prišla zlobna Zelena mušnica in ju uspavala, da ju niso mogli zbuditi. Njuna prelepa hčerka, ki je spala v sosednji sobi, ni slišala nič. Naslednji dan je prišla hčerka Rdeča mušnica in ni in ni ju mogla zbuditi. Odšla je do kraljevega čarownika Šampinjona in mu povedala, da staršev ni mogla zbuditi. Na trgu je čarownik povedal, da kraljica in kralj spita in da obstaja zdravilo, ki ju bo zbudilo. To zdravilo je zlata roža in kdor bo našel to rožo, bo dobil kraljevo hčerko za ženo. To je slišal tudi jurček Peter, ki je bil iz kraljestva Jurčkov, ko je prinašal seno. Vsi so hiteli po gozdu, da bi našli zlato rožo, tudi jurček Peter. Potem pa se je nenadoma ustavil pri veliki skali, kjer je zagledal zlat list, ki je kukal izpod skale. Sklonil se je in videl, da je našel zlato rožo. Utrgal jo je in pohitel proti gradu.

Čarownik Šampinjon je skuhal zdravilo za kralja in kraljico. Oba sta se zbudila.

Jurček in hčerka pa sta se poročila in živela srečno do konca svojih dni.

Alisa Neureiter, 5. b

KMETIČEK KOZLIČEK

Nekoč pred davnimi časi je živel len kmet. Imel je mamo, ki jo je zelo skrbelo, kaj bo prišlo iz te lenobe. Nekega dne je rekla: »Legenda pravi, da če kmet lenari, se bo, ko pride polnoč, točno danes spremenil v kozlička. Kmet se je zasmejal: » Ha, ha, ha, ha, kozliček, oh, ne verjamem ti.«

A potem ko se je zbudil, je videl...»Ooo, zakaj imam roge? Zakaj imam kopita? Mama je imela prav, res sem postal kmetiček kozliček.«

Potem, ko se je oblekel in šel ven, je videl soseda, ki je veselo hopsal in žvižgal. Sosed je dejal:» O, živjo sosed Kmetiček kozliček, si rekel, da hočeš kozje mleko, si ga pa res dobil ha, ha, ha.« Kmet je šel v garažo in si rekel, če je to nastalo zaradi lenobe, se bom pa popravil! Ko se je znočilo in je šel domov, je rekel mami: » Mami, ti bom jaz pomagal skuhati večerjo, o mamica, bom jaz pripravil mizo.« Potem je pojedel večerjo in šel spat. Ko se je zbudil, je videl sebe kozlička brez enega roga. Potem je hitro vstal in zavriskal od sreče. »Delovalo je, delovalo je.«

Potem si je rekel, da bo še bolj priden in postal spet kmet in ne nekakšen kozliček. Srečen je šel v kuhinjo in rekel mami: » Bom jaz pripravil zajtrk, bom jaz pospravil mizo, skuhal kosilo in pospravil posteljo. Zdaj pa grem ven!«

Sosed je veselo prižvižgal. Ha, ha, ha, Kmetiček kozliček, kaj pa si zdaj? Veš, dragi sosed, jaz sem bil lenoba, pa sem postal kozliček, zdaj pa se boljšam, jaz bom še malo priden in grem posadit redkvice na vrt.«

Ko se je znočilo, je hitro naredil večerjo. Tako, ko je pojedel, je šel spat. Ko se je zbudil, je bil cel brez rogov, imel je le še kopita. »Uuu... spet je delovalo, spet sem postal navaden kmet. Samo še en dan moram biti priden in se bom lahko otresel te pridnosti. Že sit sem te pridnosti!«

Potem je šel ven in skuhal zajtrk. Mami bom jaz postlal posteljo. Potem se je spet oblekel in odpravil ven. A sosed ni veselo prižvižgal. Namesto soseda je prižvižgal navaden lenuh. Danes sploh ni imel opreme za delo. Vse, kar je naredil tisti dan, je prinesel ležalnik v senco in lenaril. Potem mu je rekel:» Kmetiček kozliček... pojdi spat v hišo, zdaj ni več dan!«

Tako, ko je sosed prišel v hišo, ni mami rekel niti zdravo in z blatnimi čevlji se je takoj vrgel v posteljo.

Ko se je Kmetiček kozliček zjutraj zbudil, je rekel:»Jaz nimam več rogov, jaz nimam več kopit . Zdaj, ko sem ozdravljen, sem končno lahko spet len.«

Tako se je oblekel in se odpravil k reki. Tako se je ustrašil. Reka je rekla:»Ti, zakaj si spet len? Jaz sem vse videla. Jaz sem reka, ki skupaj z luno gledam pridne otroke. Ko ona gre delit lepe sanje, jo jaz nadomestim in žarim, dokler se ona ne vrne. Jaz sem čarobna reka.«

»Kako si čarobna reka? Veš, pred davnimi leti, sem bila navadna reka, a nekega dne, ko je prišla čarovnica mimo in začarala hokus pokus, čira čara, velik stol in omara, naj vsak četrtek, se vsi leni kmeti spremenijo v kozličke! Torej je res! Mama si tega ni izmisnila in me našemila.«

Potem je reki obljudil: »No prav, ne bom več len.« Potem je šel domov in rekel mami:» Mami, jaz ne bom več len, zdaj si lahko brez skrbi. Jaz zdaj vem, da to zares obstaja, jaz sem mislil, da si si izmisnila. Mami, obljudim ti, da vse kar boš rekla, ti bom verjel. Tudi zdaj, ko nisem več Kmetiček kozliček, bom še vseeno priden. Zdaj pa grem pobrat redkvice na vrt.

Zdaj mi je vse to dalo vedeti da nikoli ne smem biti len.«

KONEC

Tajda Forstner, 2.b

Narobe Rdeča kapica

Nekoč je živila Rdeča kapica. Mama je babici naročila, naj odnese piškote k Rdeči kapici, ker je zbolela. Mama je dala piškote babici in je odšla. Na poti je videla majhno modro ptičko in nabrala rož za Rdečo kapico.

Babica je dolgo hodila po gozdu, da je že postal temno. Ko je končno prišla do hišice od Rdeče kapice, je postala lačna. Vstopila je v spalnico in pojedla Rdečo kapico. Takoj je zaspala. Potem je volk prišel pogledat, kako je Rdeča kapica. Ko je vstopil je videl babico spati na kavču z ogromnim trebuhom. Volk je spraševal babico, zakaj spi na kavču in kje je Rdeča kapica. Babica je še trdno spala. Volk je videl, da nekaj ni v redu in je šel po lovca. Ko je prišel lovec, sta ugotovila, da je babica pojedla Rdečo kapico. Prerezala sta ji trebuhan in vzela Rdečo kapico ven. Zašivali so ji trebuhan, vanj dali kamenje in so bili vsi veseli, ker so rešili Rdečo kapico. Ampak niso vedeli, kaj bo z babico. Ko se je babica zbudila, je bila zelo žejna. Odšla je do vodnjaka, da bi se napila. Ampak kamni v trebuhanu so bili pretežki in padla je v vodnjak.

Volk, lovec in Rdeča kapica so bili zelo veseli, da so rešili Rdečo kapico.

Luka Arl, 4.a

PALČEK Z BRADO

Neko jutro sem šla v šolo. Šla sem po gozdu in kar naenkrat zagledala palčka. On se je ustrašil in zbežal. Šla sem naprej in prišla do šole. Pri pouku je učiteljica učila o naravi, jaz pa sem se spomnila na palčka. Bilo je konec pouka, šla sem nazaj po isti potki, palčka ni bilo. Potem sem prišla domov, doma sem naredila domačo nalogu in rekla mami, če lahko grem ven. Ko sem bila tam na istem mestu v gozdu, sem videla palčka viseti na istem mestu. Imel je dolgo brado in visel na veliki veji. Takrat sem ga rešila in on je pokazal veliko skalo. Ko jo je premaknil, je rekel, da si lahko izberem eno stvar. Zaželetela sem si konja in dobila sem lepega črnega konja.

Takoj sva postala najboljša prijatelja. Skupaj sva odšla domov.

Nina Roter, 4.a

MOJA NAJLJUBŠA PRAVLJICA KONJ IN VEDRINA

Nekoč je živel črn žrebiček z imenom Feliks. Takšno ime je dobil, ker se je rodil v oblačni noči. Kajti Feliks je bil očaran nad zgodnjimi jutri, tako da je prebedel marsikatero noč vse do svita.

Dopoldneve je zato pogosto prespal. Ker je prihajal zajtrkovat tako pozno, je v jaslih že zmanjkalo hrane. Vendar se zaradi tega ni jezil, saj ni bil izbirčen in je bil srečen s travo na pašniku.

»Feliks, vstani«, ga je nežno budila mama. »Feliks, pridi, gremo dirkat«, so ga klicali. »Že grem, že grem«, jim je odgovarjal. Feliks je zelo rad dirkal, vedno je bil prvi. Rasel je v krepkega konja in bil najbolj prikupen žrebiček v čredi.

Potem pa se je nanj zgrnilo gorje. Njegova mama je nenadoma hudo zbolela, ker je pila onesnaženo vodo. Ubožica je poginila in nihče ji ni mogel pomagati. »Mama, mama«, je rezgetal Feliks in obupano jokal. Oče konj mu je rekel, da se mora malo razvedriti. Tudi igro do prijateljev je izgubil. Nekega dne mi je rekel oče: »Tako ne gre več naprej. Poglej se, sama kost in koža sta te še! Tvoja mama bi bila žalostna, če bi te videla takega«. »Žal mi je očka, res mi je žal,« odvrne Feliks. »Saj nisem zanalašč tak, ampak prav do ničesar mi ni«. »Vera, sinko moj.

Čas pozdravi vse rane.«

Dnevi so minevali in neke temne noči je žrebiček spet sam potoval po gozdu. Nikoli še ni takšnega videl. Potem je videl, da so tam ljudje in mala punčka. Približal se je in mu je začelo hitreje biti srce. Rad bi stopil še bližje, a noge so ga ustavile in dirkal je nazaj v čredo. Toda to,

kar je videl, je vzbudilo njegovo radovednost in mu ni šlo več iz glave. Tista glasba ga je skrivenostno privlačila in naslednjo noč se je sklenil vrniti. »Očka, poglej, konjiček« je zaklicala deklica v vzorčastem krilu. Ljubeznivo ga je povabila »Pojdi z menoj plesat«. Zaslišalo se je ritmično ploskanje, z njim pa veselo petje in smeh. Glasno je udaril s kopiti. Plesal je do zore.

Po tej noči sta se žrebičku povrnile moči, tek in vedrina. Oče se je razveselil, ko je videl sina kako dobre volje je. Glasba mu je povrnila veselje do življenja.

Nina Roter, 4.a

Z AVTOBUSOM OKROG SVETA

S sošolsci smo šli okrog sveta. Avtobus nas je čakal pred šolo.

Ko smo zagledali avtobus, je imel dve nadstropji.

4. a razred je bil na vrhu, 4. b pa v 1. nadstropju. Imel je masažne stole in celo avtomat. Ko smo se začeli premikati, so gume na avtobusu postajale zlate in zlate. Kar naenkrat je iz zadnjega dela prišel ogenj. Ko smo prišli do morja, se je avtobus kar naenkrat spremenil v trajekt. In smo pluli po morju. Na sredi morja smo se morali ustaviti, ker je Tin imel morsko bolezen. Pluli smo do Hrvaške. Šli smo naprej. Ko smo prišli na Hrvaško, smo si ogledali znamenitost in šli naprej v Pariz. Kar naenkrat se je avtobus začel premikati in spremiščati v avion (in kar naenkrat) smo poleteli. Po dvajsetih urah smo prišli v Pariz. Slikali smo se zraven Eifflovega stolpa in šli naprej. Iz aviona se je avtobus spremenil v navaden avtobus. Prišli smo nazaj v Slovenijo, kjer smo šli skakat v WOOP! Pri Mariboru nam je šofer častil hrano v McDonaldsu. Tri minute iz Maribora smo se ustavili v Pesnici pri Mariboru. Šli smo jahat. Jaz sem jahala mojega konja Qnnya in že smo prišli nazaj v Hudo luknjo in počasi nazaj v Prevalje in domov.

Petra Popič, 4.a

OBISK PRI ŽIVINOZDRAVNICI

Doma imam dva mucka – Kastorja in Poluksa. Ampak imam pa mucke tudi zunaj hiše, ki v bistvu niso naši. Imamo dva črna muca, Mihca Nojmajerja Dobrojedca in Mijavčico. Enkrat sem črnima mucama nastavil slamo, da spita na njej.

Na en lep dan je drugi črni muc prišel z na pol golo glavo. Potem mu je mama dala antibiotik, a se mu rana ni zacetila. Vsak dan je imel slabše in mi smo mislili, da se je tepel. Potem pa smo ga en dan dali v škatlo in v avto in se peljali v dolino.

Vmes je praskal, se zvijal in na koncu je prilezel iz škatle. Potem smo se pripeljali do Magdice, živinozdravnice. Magdica ga je uspavala, mu dala antibiotik ter mrežico za celjenje. Potem nam je povedala, da se ni tepel, ampak je imel garje v ušesih, garje – ušesne zajedalce. Potem ga je zelo srbelo in si je s praskanjem naredil rano.

Odnesli smo ga domov in tam se je prebudil in se je zelo, zelo, zelo slabo počutil. Z mamo sta se učila hoditi. Proti večeru smo ga nesli v hišo, mu postlali z deko in ga pustili spati. Zjutraj sva ga z mamo izpustila in mu snela ovratnik.

Imenovala sva ga Celinko.

Zamešana pravljica

Nekoč je na hribu stal lep zlat grad. V njem je živel Obuti maček. Nekega dne je šel na sprehod. Srečal je sovico Oko. Povedala mu je, da je zaklad skrit v jami, kjer živi zlobna Sneguljčica. Če koga ujame, ga zapre v črno klet.

»Hvala, takoj grem tja, pa tudi če me ujame! Saj sem vitez!« je vzklknil.

In tako se je Obuti maček res odpravil. Ko je prispel, je potrkal in vrata so se kar sama odprla. V jami je zagledal svoje prijatelje in sestro muco Copatarico.

Priredili so si veliko zabavo.

Potem pa je počil lonec in pravljice je konec.

Neja Kerec, 2. r POŠ Holmec

TABORJENJE PRI MACIGOJU

Že zelo dolgo sem se doma igral taborjenje in hotel sem poizkusiti še v pravi divjini.

Na eno soboto smo se odločili, da gremo in res, spakirali smo: nož, kresilo, žago, zobno pasto, sol, wc papir, motikico, spalne vreče, za vsak slučaj še zemljevid, in šli na kolo. Od hrane smo imeli s sabo ribe, tri koščke kruha in sira, suho sadje in dve steklenici vode. Pri dediju smo se ustavili in pojedli veliko piškotov. Potem smo šli po Brančurnikovem grabnu gor proti Macigoju.

Od tam izvira legenda o hvaležnem medvedu in hruškah. Macigojeva gospodinja je dobila dojenčka in ga zibala v zibki, potem je prišel medved s trnom v šapi, ki mu ga je gospodinja izpulila in v zahvalo ji je prinesel celo zibko hrušk.

Ko smo prišli do plezališča, smo najprej šli po strmi poti navzgor. Pri potoku se nam je zdelo lepo, a smo vseeno šli še do Macigoja, kjer zdaj ni več aktivna bajta, zato smo se utaborili pri potoku. Tam smo najprej pograbili listje, potem z motiko skopali malo zemlje, s kamni pa smo naredili ognjišče. Vzeli smo suhljad, srednje vejice, male vejice in netivo iz listja. Netivo smo potisnili v male vejice, ki so bile potisnjene v srednje vejice. Ata je z nožem podrgnil po kresilu in iskra je padla v netivo. Tako je zagorelo. Na ogenj smo potem nalagali polena in na njem spekli ribe. Zelo so bile dobre! Zvečer smo še malo sedeli ob ognju in ga potem dolgo gasili. Zjutraj smo šli še enkrat do Macigoja, potem pa domov.

Macigojev medved, še pridemo!

Arni Karlovšek Lodrant, 2.r POŠ Šentanel

ALINA PATERNOSTER, 1.a

Veseli gozdiček

Za devetimi gorami in devetimi vodami v gozdu je bila majhna lesena hišica. Notri je živela Rdeča kapica. Imela je ljubljenčka Sapramiško. A na žalost je v gozdu živel strašen Zmaj Tolovaj. Strašil je otroke v gozdu. Rdeča kapica se ga ni bala. Sapramiška tudi ne.

Vse živali v gozdu so se dogovorile, da ga izženejo za vekomaj. In res, izgnale so ga! Zmaja je bilo tako strah, da se nikoli več ni vrnil.

In vsi so lahko živeli srečno do konca svojih dni.

Pia Cvjetinović, 3. r POŠ Holmec

CESARJEVA RABLJENA OBLAČILA

Nekoč je živel cesar, ki je bil zelo sramežljiv in prestrašen. Bil je tako prestrašen, da je na sprehod hodil samo okrog svojega dvora. Bal se je pobirati davke, da ga ne bi ljudstvo Sovražilo. Zato ni imel dovolj denarja za nova oblačila in je hodil po dvoru v strganih, rabljenih oblačilih. Ker je bil tako sramežljiv, ga tudi ljudstvo ni poznao ali videlo. Ljudje so vedeli, da je zanemarjen, vendar so vsi o njem govorili dobro. Cesar jim je namreč pustil denar, da so lahko normalno živeli.

Za cesarja je nekoga dne slišal tudi Obuti maček, ki si je želet pomagati cesarju. Obiskal ga je na dvoru, vendar cesar ni hotel priti iz sobe. Zato se je obuti maček pogovoril z njegovim pomočnikom. Pogovorila sta se, kako bi pomagala cesarju. Naredila sta načrt in Obuti maček je odšel prosit ljudstvo za denar. Z denarjem je poiskal najboljša krojača v mestu. Bila sta poštena in pridna, na izbiro pa sta imela veliko lepega blaga. Krojača sta prispela na dvor in se lotila šivanja oblek. Ko sta videla, kako sramežljiv in prestrašen je cesar, sta na pomoč poklicala Sneguljčico. Ta je cesarja naučila, kako biti bolj sproščen in pogumen, krojača pa sta sešila nekaj lepih oblek. Sneguljčica je imela s cesarjem veliko dela. Imela sta treninge za pogum, sproščeno pogovarjanje ter kako biti uglajen in dober cesar. S skupnimi močmi jim je uspelo cesarja preobraziti v gospoda, vrednega svojega imena. Nato so skupaj organizirali zabavo na dvoru. Upali so, da se bo cesar lahko dobro predstavil in pokazal svojemu ljudstvu. Zabava je uspela in cesar se je družil in zabaval, kot še nikoli. Videl je, da se nima ničesar batí. Po zabavi je začel bolj verjeti vase, vendar je ostal skromen.

Ljudstvo je bilo navdušeno nad cesarjem. Cesar je dobro in pošteno vladal. Od ljudstva ni zahteval veliko, le kolikor je lahko vsak po najboljših močeh prispeval. Skupaj so drug drugemu pomagali. Večkrat so se srečali na skupni zabavi na dvoru, kamor so povabili tudi Sneguljčico, krojača in Obutega mačka.

Tin Repas, 4.a

Zamešana pravljica

Za devetimi gorami sta živila palček in čarovnik. Živila sta v grdem gradu. Čarovnik je imel velikega črnega zmaja. Hotel je uničiti vas, ker je bil zloben. Ljudem je uničeval hiše in jemal denar. Palček je bil prijazen in je pomagal ljudem. Ljudje so se odločili, da bodo napadli čarownika in zmaja. Neke noči so porazili čarownika, zmaja pa zaprli v kletko.

Potem jih je napadla vojska. Vojna je trajala zelo dolgo. Prišli so namreč še drugi pravljični junaki. Zmagali so ljudje. Pomagal jim je dobri palček.

Ko je bilo vojne konec, so se ljudje palčku zahvalili, pravljični junaki so se poročili. Vsi pa so živeli srečno do konca svojih dni.

Jaka Bivšek, 2. r POŠ Holmec

FRANC IN FRANCKA

Nekoč je živel Franc. Imel je ženo Francko. Nista marala otrok in živali. Če jima je kakšen otrok ali kakšna žival prišla v kremlje (ker sta imela zelo dolge, to ni bilo težko), se jim ni pisalo dobro. Njuna hiša je izgledala kot velik zapor. Drug drugemu sta veliko nagajala.

Enkrat je Francka Francu namesto piva nalila blato. Zato se je Franc hotel maščevati Francki. Hotel jo je poslati na Mars s pomočjo rakete v njeni majici. Za njen 65. rojstni dan ji je podaril majico, v kateri je bila raketa. Franc je Francko spodbujal, naj si jo obleče. Čeprav je bila majica zelo težka, si jo je vseeno oblekla. Tako, ko si jo je oblekla, je odletela na Mars. Tam je srečala marsovce in se z njimi spoprijateljila. Dali so ji NLP in tako je priletela na Zemljo. Francka je bila besna in tudi ona se je odločila, da se mu bo maščevala. Francka je Francu rekla, da naj se naslednji dan preobleče v velik korenček. In res se je. Tako, ko se je preoblekel v korenček (ki je bil narejen iz pravega korenčka), je Francka izpustila zajce, ki so ga celega pogrizli.

Zdaj pa poglejmo, kaj drugega še počnetra Franc in Francka. V starih časih sta Franc in Francka delala v živalskem vrtu. Ko sta končala s to službo, so jima za darilo podarili delfina. Pozneje sta ga poimenovala Blobi. Blobi je kar naprej skakal iz vode, a pobegniti ni mogel, ker izven vode ne bi mogel dihati. Imel je prijateljico Piki, ki je bila riba. K njemu je prišla skozi skrivni rov, ki sta ga izkopala, Blobi pa je bil preširok, da bi šel noter. Blobija so vsak dan tepli, če ni delal perfektnih trikov. Jedel je bol malo, vsak dan je lahko pojedel samo 4 sardine. To je bilo res mučenje za Blobijo, a mimoidoči so v tem zelo uživali. Piki je bilo dovolj in tudi Blobi je mislil isto. Odločila sta se, da bosta naredila širši rov. Naslednji dan sta skopala tako širok rov, da je Blobi lahko šel noter. Tako, ko sta prišla Franc in Francka, se je začel Blobi upirati. Franc ga je hotel udariti, a se je Blobi izmaknil, tako da je Franc padel v vodo. Francka je hotela Franca potegniti iz vode, a je Franc težji in jo je potegnil v vodo. Piki in Blobi sta hitro šla v rov in ga zaprla s skalo. Rov je vodil tudi ob bazen in tam sta dala ograjo brez vrat. Zaprla sta ju za par dni. Vsak dan sta Francka in Franc pojedla samo 4 sardine. Potem sta ju pripeljala skozi skrivni rov. Franc in Francka pa sta morala zapriseči, da ničesar več ne bosta mučila. In tako je tudi bilo. Blobi in Piki sta šla v morje in se skupaj zabavala. Franc in Francka pa res nista ničesar mučila.

Val Pridigar, 2. a

Pomešana zgodba

Nekoč, pred davnimi časi so bili trije prašički. Napadla jih je Trnuljčica, ampak prišla je kraljica palčkov in Trnuljčico uspavala. Čez 100 let se je rodila nova deklica z imenom Rdeča Kapica in uspelo ji je ozdraviti Trnuljčico. Vsi so postali prijatelji.

Počil je lonec in pravljice je konec.

Aljaž Rapuc Podričnik, 3. r POŠ Holmec

Narobe pravljica

Za devetimi gorami sta živela palček in čarovnik. Živila sta v grdem gradu. Čarovnik je imel velikega in strašnega zmaja. Hotel je uničiti vas, ker je bil zloben. Ljudem je uničeval hiše in jim jemal denar. Palček pa je bil prijazen in je ljudem pomagal.

Ljudje so se odločili, da bodo napadli čaravnika in zmaja. Neke noči so ju napadli, čaravnika so porazili, zmaja pa zaprli v kletko.

In nato so ljudje in palček živeli srečno do konca življenja.

Nejc Kac, 2. r POŠ Holmec

V MOJEM MESTU JE ČEZ NOČ ZRASLA POPRAVLJALNICA IGRAČ

Nekega dne sem si ponesreči uničil robota. Bil sem zelo žalosten. Ves čas sem razmišljal, kako ga bom popravil. Šel sem spat. Naslednji dan sem šel na sprehod do reke Meže. Videl sem, da se v zapuščenem kozolcu nekaj dogaja. Šel sem gledat. Videl sem igrače na polici. Na stolu je sedel dedek. Vprašal sem ga, koliko stanejo igrače. Rekel mi je, da so zastonj, ker jih je pravkar popravil. Treba je bilo narediti eno dobro delo in igrača je bila tvoja. Spomnil sem se na robota. Vprašal sem ga, če mi ga popravi. Rekel je, da lahko poskusi. Šel sem domov in pomil posodo. Dedek mi je v zameno popravil robota. Bil sem zelo vesel. Srečno smo živeli do konca svojih dni.

Taj Šumah, 3.b

P I S M A U Č I T E L J I C I

V času šolanja na daljavo so učenci pisali pisma učiteljici

Draga učiteljica Milena!

Zdaj, ko smo doma en mesec in dva tedna, vas res pogrešam. Jaz ta čas preživljjam tako, da se igram s psičko Šilo ali pa delam za šolo. Včasih se pogovarjam s prijatelji po telefonu. Vsak dan grem na sprehod s psičko. Seveda pa poskrbim tudi za zajčka Kuštrija in za želvico Ajo. Kadar je lepo vreme, skačem na trampolinu. Komaj čakam, da karantena mine, ker res zelo pogrešam šolo, sošolke in sošolce. Ko se bomo lahko videli, se bom videla s prijateljicami Nejo, Zojo in Tajo.

Naja Šumah, 3.a

.....

Draga učiteljica Milena!

Zelo dolgo že nismo imeli pouka, zato sem se odločila, da vam sporočim, kaj delam doma. Po zajtrku delam naloge za šolo. Najprej rešim naloge za matematiko. Mami pomagam kuhat kosilo. Najraje pečem palačinke. Včasih spečeva kruh ali pecivo. Pred enim mesecem smo se preselili na Prevalje v hišo. Včasih greva z mamo peš na Leše na obisk k babici. Danes bova z mamo sadili jagode in maline. Veliko se vozim z rollerji pred hišo. Včasih tudi s skirojem in kolesom. Kadar mi je dolgčas, po telefonu pokličem mojo prijateljico Julijo. Rada rišem in ustvarjam. Veliko se družim z mamo, atijem in bratom Anžetom. Ko je teta v službi, pazim na njenega psička Marka.

Pogrešam vas in sošolce. Komaj čakam, da bomo spet skupaj v šoli.

Lep pozdrav, Ajda

Ajda Cofl, 3.a

.....

Libeliška gora, 22.4.2020

ZDRAVO

Pozdravljeni, učiteljica! Čeprav ni pouka, mi teden hitro mine. Malo pogrešam šolo in sošolce. Ta teden sem odšel k bici in dediju na Libeliško goro. Tja sem odšel zato, ker sta ati in mamica v službi. Dopoldan mi pri učenju pomaga bica. Popoldan pomagam bici in dediju.

Posadili smo krompir. Naredil sem si svojo gredo. Posadil sem jagode, nizek fižol, korenček in brokoli. Zelo malo časa mi ostane za računalniške igrice, ker sem rad v naravi.

Vaš učenec Martin

Martin Penec, 3.a

Pozdravljeni, učiteljica Milena, kako ste? Ali nas že kaj pogrešate?

Jaz se imam doma zelo lepo. Zjutraj in dopoldan delam za šolo. Delo mi gre dobro in hitro opravim vse naloge. Popoldne pa imam prosti čas, ki ga preživim zunaj. Velikokrat grem z družino v gozd na izlet, kjer raziskujem nove in zanimive poti.

Zelo vas že pogrešam. Upam, da se še to leto vidimo v naši učilnici.

Vaša Neli

Neli Boštjan, 3.

Draga Milena,

zaradi koronavirusa smo že šest tednov doma. Od doma delam za šolo. Pomagata mi mama in babica. Naredim vse naloge, berem knjige, računam in rišem. Vsak dan grem na sprehod v gozd. Iz gozda sem si prinesla paglavce in mrest, ki jih vsak dan opazujem. Včasih s sestro telovadiva in se žogava. Pomagam babici pri kuhanju. Želim, da mine koronavirus in, da bo spet vse po starem.

Lep pozdrav,

Julija

Julija Gerdej, 3.a

Draga učiteljica Milena!

Piše vam vaš učenec Matic. Kako se imate? Zelo dolgo se nismo videli. Moj pouk na daljavo poteka dobro. Zjutraj vstanem, se uredim in že sedim za mizo, saj že mama kriči "šola"!!! Vedno ji malo ponagajam, ampak pri pouku še kar pridno sodelujem. Po šoli se grem igrat z bratoma Janom in Nejcem. Opoldne imamo kosilo, Nejc gre počivat, midva pa greva igrat računalnik. Komaj čakava, da se Nejc zbudi, da se lahko gremo ven igrat. Zunaj se vozimo s kolesi, igramo z žogo in igramo košarko. Zelo žalostno je, da ne moremo zapustiti hiše in obiskati sorodnikov, pogrešam svojega bratranca Tina.

A vi ste zdravi, mi smo zdravi, hvalabogu. No, to je moj delovni dan.

Pogrešam vas in mislim, vsaj tako pravi mama, da vas ne bom kmalu videl.

Ostanite zdravi, pošiljam vam objemček.

Matic Repas, 3.a

Draga učiteljica Milena,

smo že v šestem tednu karantene. Moje delo doma poteka zelo dobro. Zjutraj vstanem ob 8:00 uri, se nazajtrkujem in pričnem s poukom. Pri pouku doma veliko naredim sama, malo si pomagam z računalnikom in malo mi pomaga mama. Ob 13:00 uri mama pripravi kosilo in po kosilu gremo v naravo ali kolesarit. Zvečer pogledava s sestrico risanko ali preberem kakšno pravljico in potem lepo zaspim.

Zelo pogrešam šolo, prijatelje in tudi vas.

Učenka Iza Štern 3.a

.....

Draga učiteljica Milena!

Piše vam učenec Jan. Že zelo dolgo se nisva videla in slišala. Pouk na daljavo je zelo smešen, a vendar zanimiv. Moja mama je učiteljica, ata pa ravnatelj. Smešno, kajne?

Moj delovni dan je isti kot pri bratu Maticu. Veliko se igramo, lovimo in zganjamо norčije. Te dni smo si postavili šotor, a se nam je že uničila zadrga, zato smo ga pospravili. Včeraj sva z Maticem postavila mizo za namizni tenis. Sedaj vadiva in se noro zabavava. Dobili smo novo sosedo, ki ima psa po imenu Blacky. Vsak dan se greva igrat z njim, da se kuža malo razgiba. A vam nekaj povem? Matic si zelo želi psa, ki bi mu dal ime Skay. Žalosten sem, ker smo v karanteni, saj ne morem obiskati babice in bratranca Tina. A vi ste zdravi? Upam, da se kmalu vidimo in da bo konec te karantene.

Lepo vas pozdravljam in vam pošiljam objem.

Vaš učenec Jan

Jan Repas, 3.a

.....

Draga učiteljica Milena!

Meni je učenje na daljavo res luštno in zanimivo. Seveda pa pogrešam sošolce in vas. Upam, da se učenje na daljavo hitro konča. Pogrešam šolo.

Mateja Mihalj, 3.a

PESNIMO, RIMAMO...

SVET JE KAKOR RINGA RAJA

Svet je kakor ringa raja,
vse prihaja in odhaja,
vse v krogu se vrti,
zdaj smo tu in zdaj nas ni.

Pride dan in pride noč.
Pride sonce in gre proč.
Riba v vodi čofota,
punčka z vetrom se igra.

Listi padajo na nas,
sonce pridno greje nas,
jablana spet zacveti.
Zdaj smo tu in zdaj nas ni!

Teja Studenčnik, 5.r

POŠ Holmec

PALČEK PISKALČEK

Ko v gozdu se zdani,
se palček prebudi.
Veselo se smeji,
ko svojo piščal v roke dobi.
Pesmica lepa po gozdu odmeva,
saj palček piskalček veselo prepeva.

Ema Oder, 2.b

KORONA VIRUS

Živel je zlobni virus,
širil se je,
povedal je, otroci doma bodite še.

Sedaj smo doma,
dolgčas nam je,
za boljšo voljo poskrbijo učiteljice.

Lena Bivšek, 4. r

POŠ Holmec

KORONAVIRUS

Tiko med nas je prišel,
svet v strah je odel.
Zdaj je čas,
da skupaj stopimo vsi,
si pomagamo in odženemo skrbi.

Važno je,
da ostanemo doma,
si roke umivamo,
kolikor se da.

Kašljamo v rokav,
da virus ne bi še kam odpotoval.
Gibajmo zunaj se,
a le v krogu svoje družinice.

Za konec zaploskajmo vsi
še za vse ljudi,
ki skrbijo,
da v naših življenjih kmalu vse spet
zacveti.

Eva Verdnik, 5. r
POŠ Leše

POMLAD

KO NARAVA SE ZAČNE PREBUJAT, VSE POZELENI,
TUDI V NAŠIH SRCIH UP SE PREBUDI.
VSE CVETLICE LEPE, VSE OKOLI OŽIVI,
VSE V DOBREM UPU, VSE ZA LEPE DNI.

TO ŽIVELO BO VSE OD TE POMLADI,
MI PA VEDNO BOMO V NAŠIH SRCIH MLADI.
KO PA NAŠA BO POMLAD POČASI OVENELA,
PA ŠE DOLGA LETA DRUGA BO ŽIVELA.

ZATO PA, TI POMLAD,
TEBE IN OKOLI SEBE VSE IMEL BOM RAD.

Anže Podojsteršek, 5.a

KAKŠNA POMLAD

ČEPRAV JE ŽE POMLAD,
JE SNEGA ZA CEL PODPLAT.
JAZ BI SE ŽE IGRAL,
ZUNAJ PA JE ZMRZAL.

NA TISOČE IN TISOČE PTIC
IZ AFRIKE JE PRILETETO.
NATO SO SE KAR OBRNILE,
SAJ VSE JE ŠE BELO.

KAKŠNA JE TO POMLAD,
ČE RABIŠ V SNEŽKIH STAT?

Benjamin Hancman, 5.a

MAMIN ZAKLAD

MOJA MAMA IMA DVA ZAKLADA,
KI JU IMA ZELO RADA.

TO SVA JAZ IN MOJ BRAT,
KI SVA ZA NJO KAKOR POMLAD.

SPOMINJAVA JO NA SONČEK,
KER SVA TAKO SLADKA KOT BONBONČEK.

Klara Petrič, 5.a

ANIKA PLAZL, 1.a

PALČKI ZASPAÑČKI

Palčki zaspančki gredo za goro,
vedno se skrijejo za visoko drevo.

Vsi otroci v mestu že spe,
zato, ker je tiho in nič ne šeleste.
Tudi palčki zaspančki že lepo počivajo,
zato, da bo jutro ponovno veselo.

Rok Gerdej, 2.b

POMLADNI ŠOPEK

TROBENTICE, TELOH, ZVONČKE, ŽAFRAN
V ŠOPEK BOM ZVEZAL,
DA LEPŠI BO DAN.

PTIČKI PO VEJAH UBRANO POJO,
PESEM NAJLEPŠO ZA DUŠO, TELO.

ČEBELICA PRIDNO S CVETA NA CVET
NAJ HITRO NABERE ZDRAVILNI NAM MED,
KI ZDAJ POTREBUJE CELI GA SVET.

Nik Karič, 5.a

PESEM LIZIKA

Jaz sem mala lizika,
lizika, lizika,
slastna in okusna lizika.
Vse razumem in vse znam,
vse otroke rada imam.

Kdor pa poreden je,
naj pazi se
in za vsako svoje dejanje
naj opraviči se.
Kdor to bo storil,
nagrado bo dobil.

Marija Rađenović, 2. b

HLAČEK KROJAČEK

Tam na bregu je Hlaček živel.

Šival je različne stvari:
nogavice, hlače in tudi nenavadne
reči.

Šival je hiše, omare in knjige.

Vsi so ga prosili,
da jim kaj naredi.

Ela Neureiter, 2. b

Corona Time

Corona strašna zgaga je,
namesto, da bi Imel počitnice,
na Cipru zdaj bi kopal se.

Vsa letala so obstala,
z bratom sva
v sobi obtičala.
Zdaj učim se,
delam naloge,
vse na živce mi že gre.
Komaj čakam,
da to izgine,
da srečam friende, učiteljice,
da ušpičimo ga kaj.

Aljaž Rapuc Podričnik, 3. r

POŠ Holmec

KAJ IMAM ZELO RAD/A?

Pripovedujejo učenci in učenke 2.c razreda....

Zelo rad tečem.
Najraje tečem zvečer.
Obujem si adidaske in kratke hlače ter kratko majico.
Tečem z mamo.
Največkrat tečeva po gozdnih poteh.
Všeč mi je zato, ker se gibljem.

Anže Tominc

OTA STROJNIK, 1.a

ZELO RADA RAZISKUJEM V GOZDU. TAM NAJDEM VELIKO UPORABNIH STVARI. V GOZDU IMAM SVOJO HIŠICO. Z BRATOM SVA JO ZGRADILA IZ SMREKOVIH VEJ. POSTAVILA SVA BIVAK. VČASIH ME OBIŠČE TUDI VEVERICA. UKRADE MI KAKŠEN LEŠNIK. HIŠO VSAK DAN POČISTIM. VŠEČ MI JE, KER SE LAHKO V NJEJ IGRAM. SUPER JE.

Klara Srebre Štuk

ZELO RAD LOVIM RIBE. Z ATIJEM LOVIVA RIBE V AVSTRIJI, KO GREMO NA DOPUST. SPIMO V ŠOTORIH, KUHAMO V NARAVI, IGRAMO ENKO IN LOVIMO MAJHNE IN VELIKE RIBE. LOVIMO TUDI PONOČI. NAJTEŽJA RIBA JE BILA TEŽKA 75 KG. IMENOVALA SE JE JESETER.

Anej Verdnik

*ZELO RAD GREM ZVEČER ZRAVEN OČETA NA PREŽO.
LAHKO GLEDAM Z DALJNOGLEDOM. NA PREŽI GLEDAM ŽIVALI. MARAM BITI TIHO, DA VIDIM KAKŠNO SRNO.*

Žanej Tomažič

ZELO RADA RIŠEM IN BARVAM. RADA BARVAM S SESTRIČNO ANJO NA KMETIJI, KJER SEM ŽIVELA TUDI JAZ. RADA BARVAM POBARVANKE IN RAZLIČNE SLIKE. NAJRAJE BARVAM Z BARVICAMI IN FLOMASTRI. ZELO RADA BARVAM, KER SE PRI BARVANJU KRASNO POČUTIM.

Lucija Ladinek

ZELO RAD SESTAVLJAM LEGO KOCKE. Z BRATRANCEM TADEJEM SESTAVLJAVA LEGO KOCKE PO NAČRTIH. SESTAVIL SEM PESKOKOP IZ 3060 MALIH DELOV. IMAM VELIKO LEGO KOCK. ŽELIM SI ŠE VEČ LEGOKOCK.

Gašper Ladinek

ZELO RADA RAZISKUJEM GOZD. Z MAMO POGOSTO HODIVA TJA. MAMA HODI PO POTKI, JAZ PA KAR NАОOKROG. OPAZUJEVA DREVEŠA IN RASTLINE, POBIRAM TUDI PALICE IN SE IGRAM Z NJIMI. MOTIJO ME ODVRŽENI ODPADKI.

Julija Gerkšič

RAD SESTAVLJAM LEGO KOCKE. IZ NJIH SESTAVLJAM RAZNE HIŠE, AVTOMOBILE IN KOMBIJE. DRUGI DAN SO NA POLICI NA RAZSTAVI.

Matevž Paradiž

ZELO RAD IGRAM KOŠARKO. ZELO RAD SEM ZUNAJ.
ZELO RAD SE IGRAM Z BRATRANCEM BOROM.

Max Koren

ZELO RADA SE PO ŠESTIH TEDNIH DRUŽIM Z BRATRANCEM BOROM. ZELO RADA SEM ZUNAJ. ZELO RADA BI, DA SE TA KORONAVIRUS ČIMPREJ KONČA.

Maša Koren

SPODNJI UTRINKI VZETI IZ " KORONA KNJIGE" POŠ LEŠE

Zame so najboljši starši tisti, ki so prijazni, mi pomagajo, mi kupijo vse potrebne stvari in me imajo radi.

EVA VERDNIK, 5.r

Moji popolni starši

Za mene imam jaz najbolj popolne starše. Vedno mi pomagajo kadar rabim pomoci. Spodbujata me v tem, ker uzivam, pa tudi takrat kadar mi je težko. Doma imam takšne strasi kot se jih še v sanjah nebi zamislila. Pomagata mi razporediti čas, da ima veliko prostega. Nagolj pa cenim našo večno ljubco in toplino.

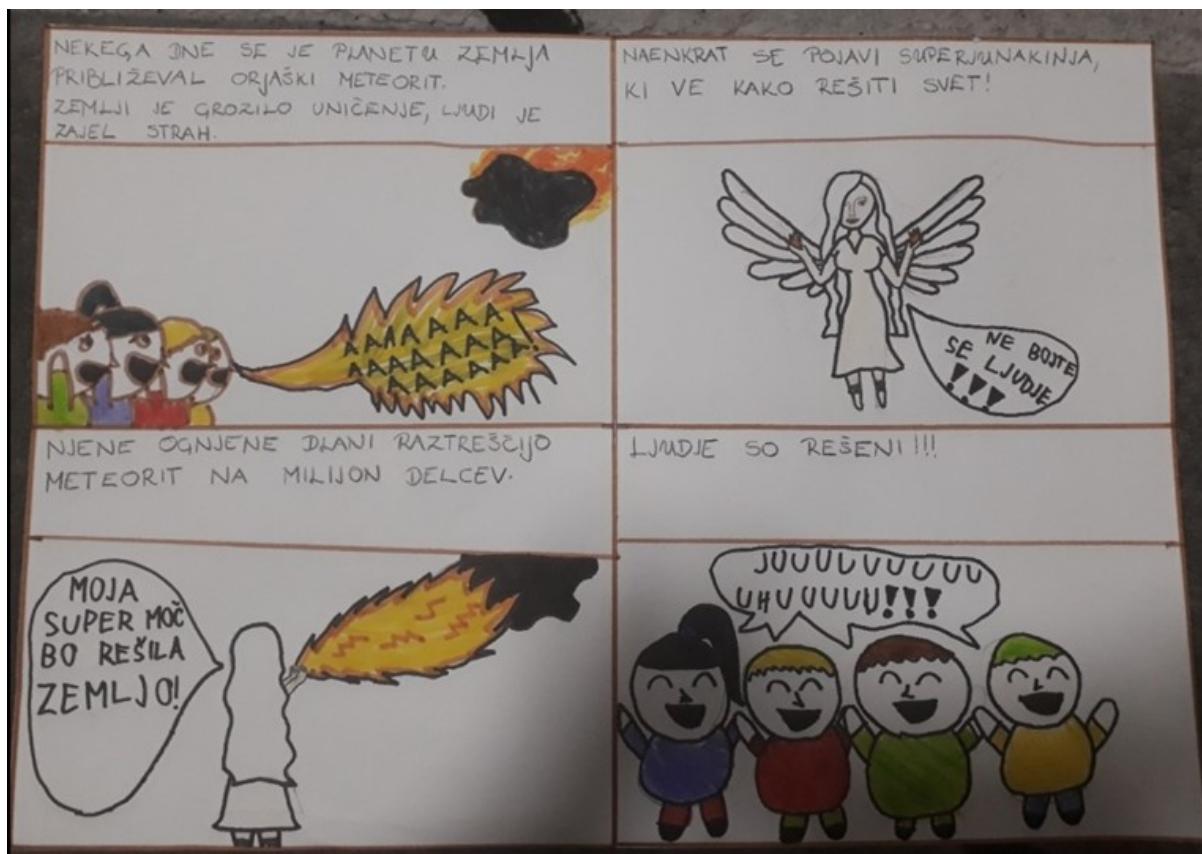
Zaradi vseh teh strasi sta popolna starisa.

JERA STAMENKOVIČ, 5.r

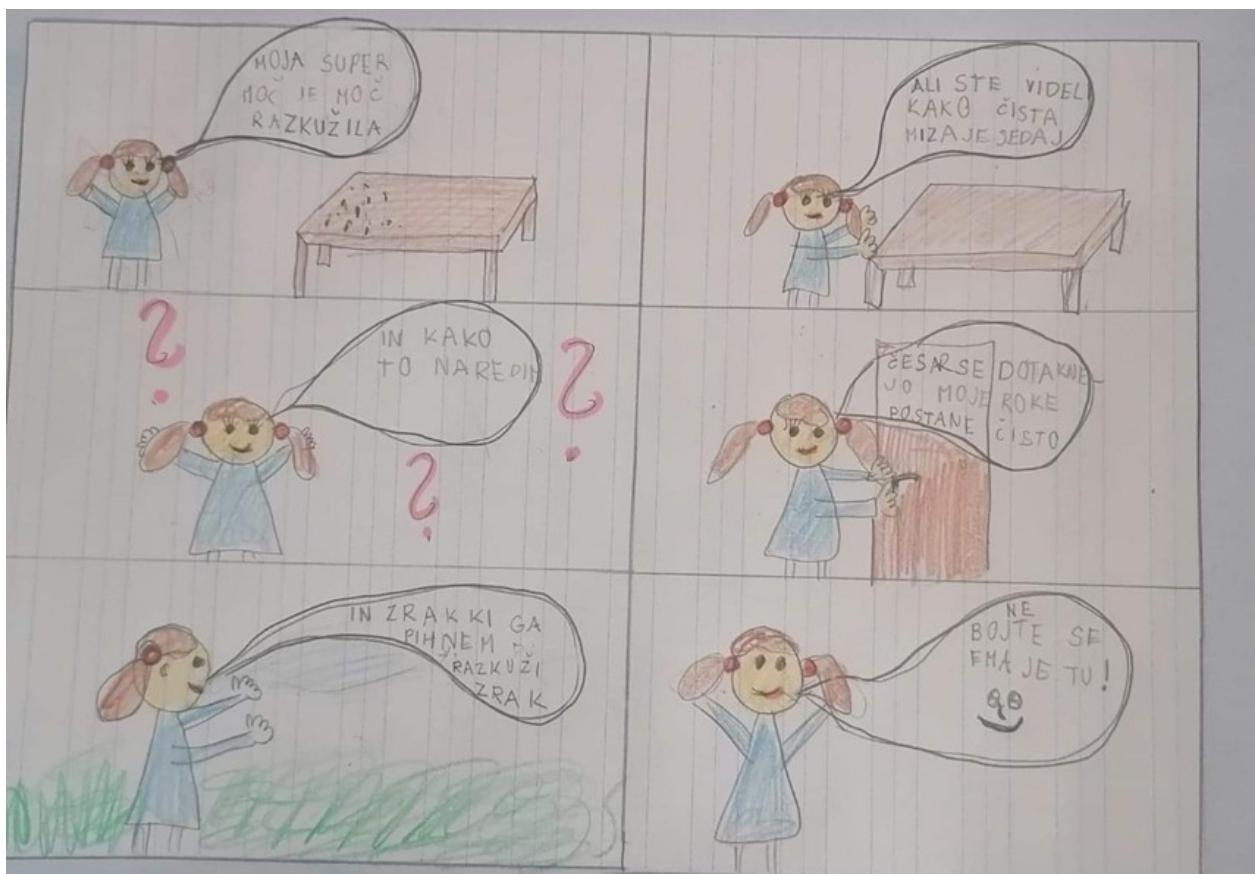
ZAME SO NAJBOLJŠI STARŠI TISTI, KI TE IMAJO RADI. MOJA STARŠA ME IMATA RADA, ME PODPIRATA PRI MOJIH ODLOČITVAH. UČITA ME, DA SEM ODGOVOREN IN DA SKRBIM ZA SVOJE OBVEZNOSTI DO ŠOLE IN DOMA. PREDEN SE ODLOČIM, DA NEKAJ NAREDIM, SE VEDNO LAHKO OBRNEM NA SVOJE STARŠE. VELIKO MI POMENI, DA MI PRISLUHNETA.

KLEMEN PRILASNIK, 5.r

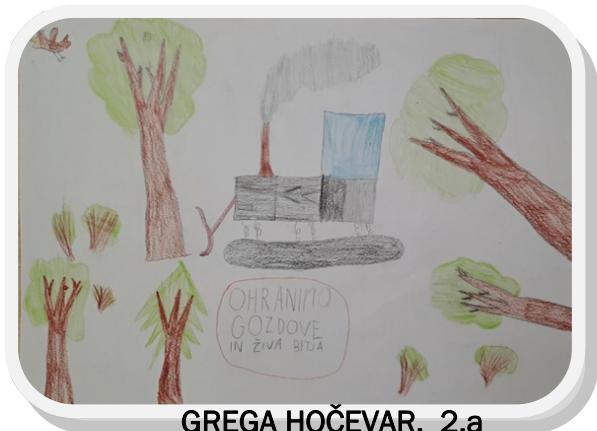
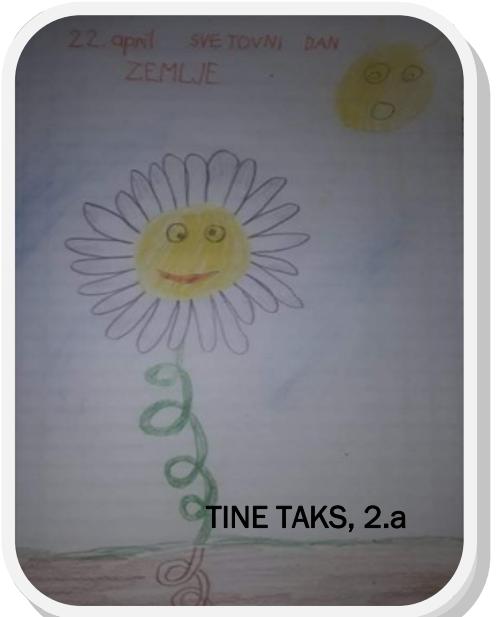
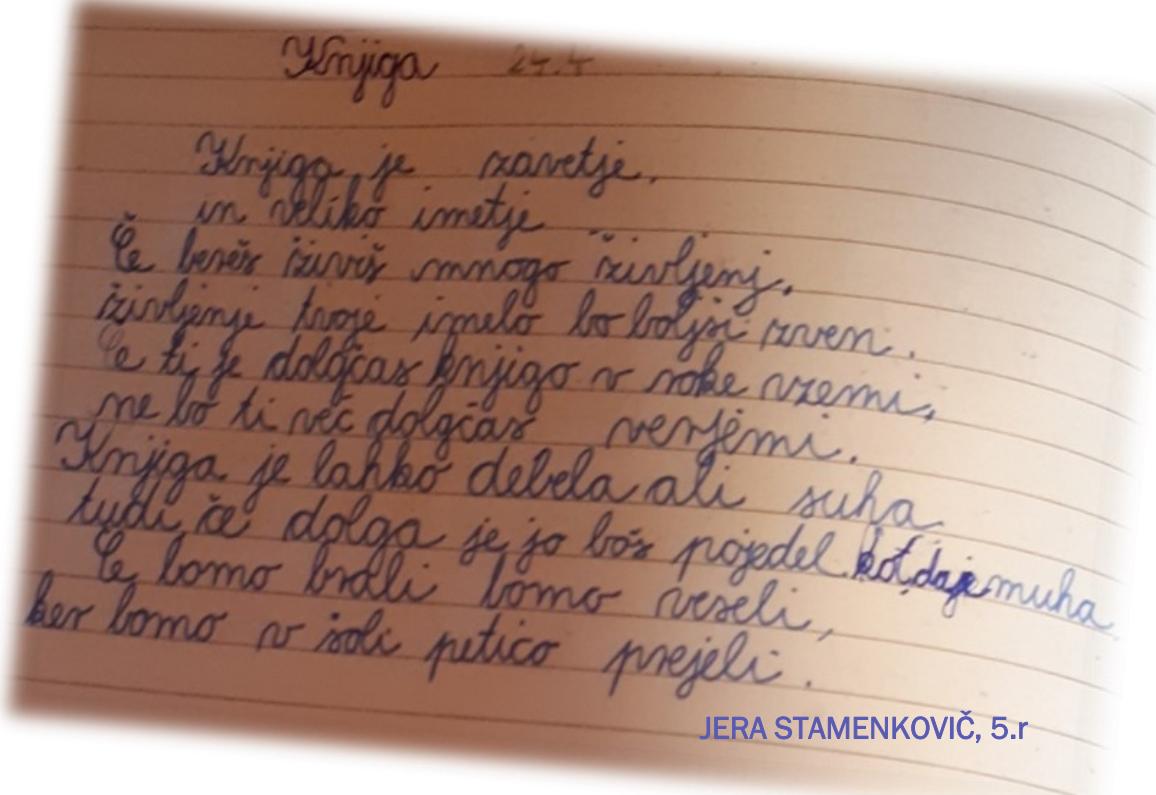
STRIP: JAZ, SUPERJUNAK

ALEŠA OLJAČIĆ, 3.r

EMA VADNJAL, 3.r

L
I
K
O
V
N
I
U
T
R
I
N
K
I

UGANKE ZAVOZLANKE

Skozi eno luknjo noter zlezeš, ven pa skozi dve, kaj je to?

Pod vodo diha, škrge ima, to je majhna zlata_____.

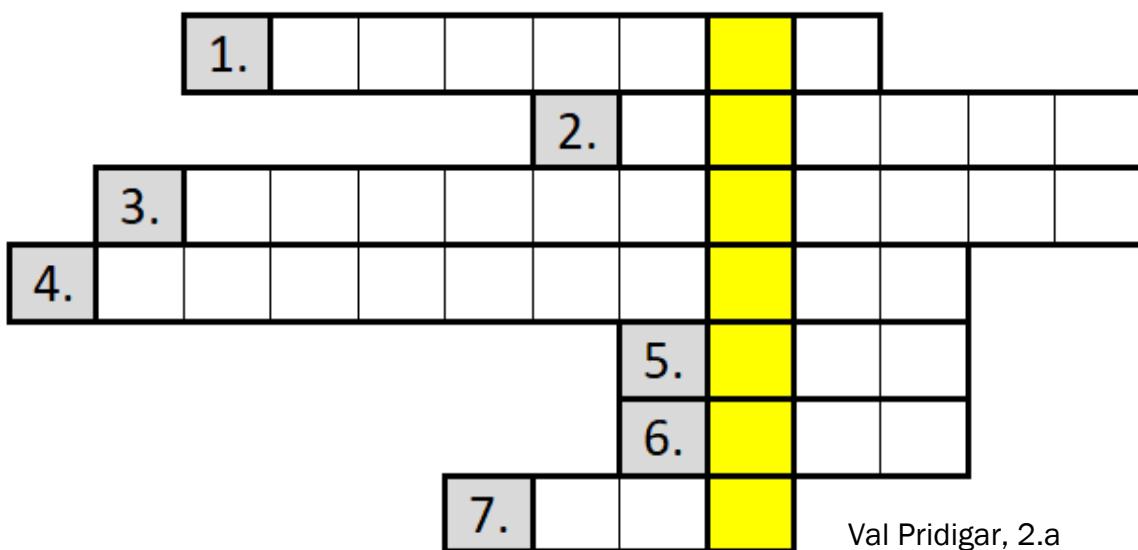
Mečeš jo ob tla, ob strop, po tleh se tudi kotali _____.

Skozi luknjo šviga švaga na koncu vozel naredi, kaj je to?

Lena Bivšek, 4.r POŠ Holmec

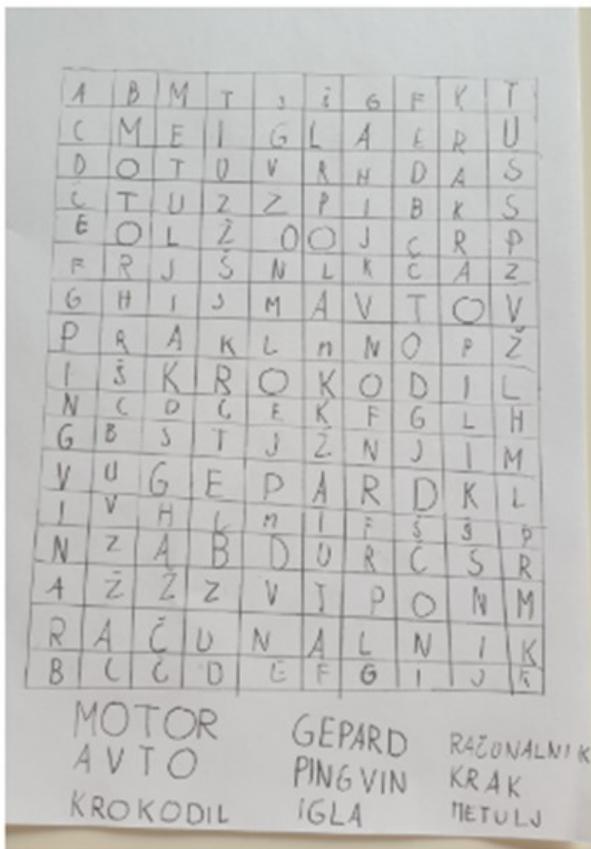
AKTUALNA KRIŽANKA

1. Kadar dežuje in hkrati sije sonce, se prikaže _____.
2. Letni čas med 21. marcem in 21. junijem je _____.
3. Ime aktualnega virusa je _____.
4. Roža, na katero lahko trobiš, je _____.
5. Kaj se spomladi daljša _____.
6. $10 \times 10 = ?$
7. $111 + 128 = ?$

Val Pridigar, 2.a

Poišči besede v besedni mreži.

Jaka Skitek, 5.r POŠ Holmec

ANNA TAKS, 5.c

ANJA LADINEK, 1.a

DOPOLNI POVEDI (vezano na pomač)

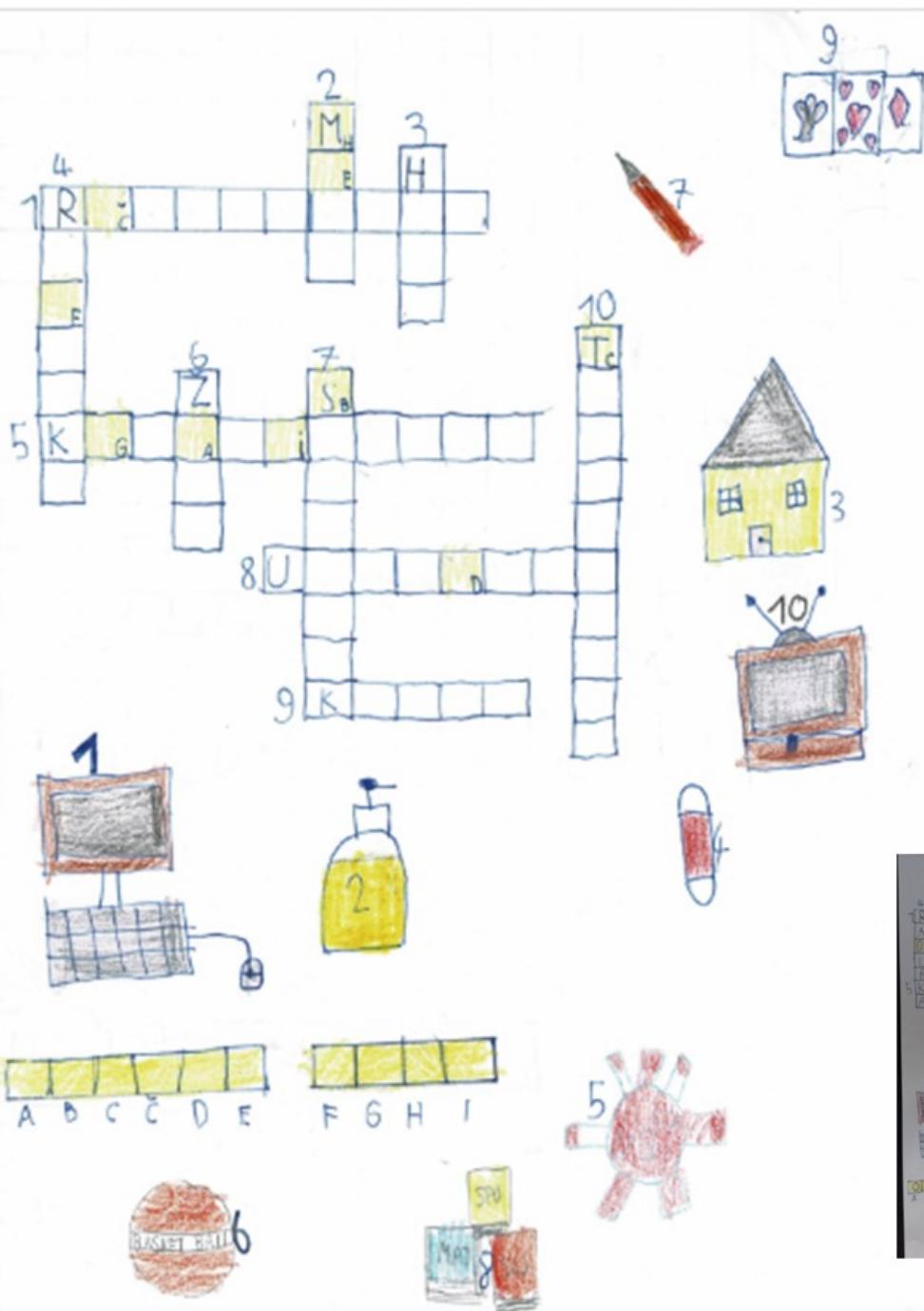
1. Spomladi cveti _____ .
2. Vreme je _____ .
3. Peti mesec je _____ .
4. Spomladi listi _____ .
5. V sadovnjaku dela _____ .
6. Jagodičevje je _____ .

REŠITEV:

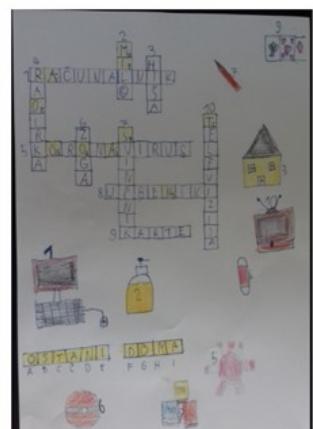
1. TULIPAN
2. OBLAČNO
3. MAJ
4. ZELENIJO
5. SADJAR
6. RDEČI RIBEZ

Samanta Šmilak Gorenc, 2.a

GESLO: POMLAD

Rešitev

PATRICK PUDGAR, 3.a

Nejc Kac, 2.r POŠ Holmec

Anže Gradišnik, 2.r POŠ Holmec

Jaka Bivšek, 2.r POŠ Holmec

ZA ZEMLJO

SUDOKU

	5		6		4
2		6		3	1
5		2		6	
	6	4		1	5
4	2		3		6
6			1		

1	5			2	
		6	5		1
	1	2		6	
3		4	2		5
4	2		3	5	
	3		1		2

VAL PRIDIGAR, 2.a

DENI ČILIĆ, 5.c

ALEN SREBRE ŠTUK, 5.c

ANNA TAKS, 5.c

ZALA ŠTERN, 1.a

ANIKA PLAZL, 1.a

PROTISTISTRUP: MARKOV BOJU AVTOR: Lenart Pori

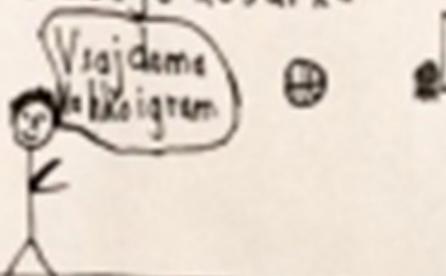
Leta 2020 je živel Marko ki je star 30 let.

Na vso žalost je nekoga dne videl novice za zaprtje njegove službe.

Njegova služba je košarka

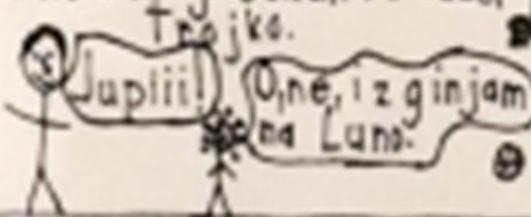

Potem pa je prišel covid-19 v obliki človeka.

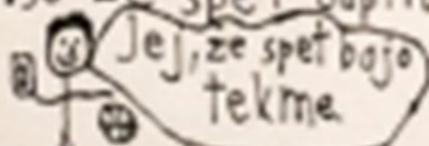

Če jis zmagoval te luhke akcije in lepati zmagos, pa tega nimate!

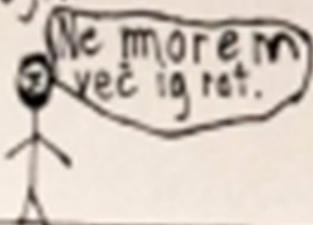
Tako sta začela igrat. Na začetku je vinar vodi 30:19, potem pa je Marko zadnjo sekundo zadev

Tako je Marko bil doma, dokler ni bilo po novicah, da se vse že spet odpira.

Do leta 2030 je njegova ekipa vedno zmagala, predtempa se je upokojil.

Leta 2076 je umrl.

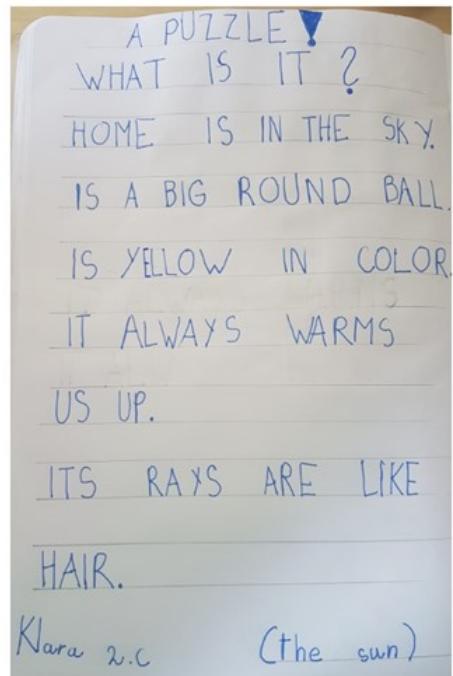

KONEC!!!

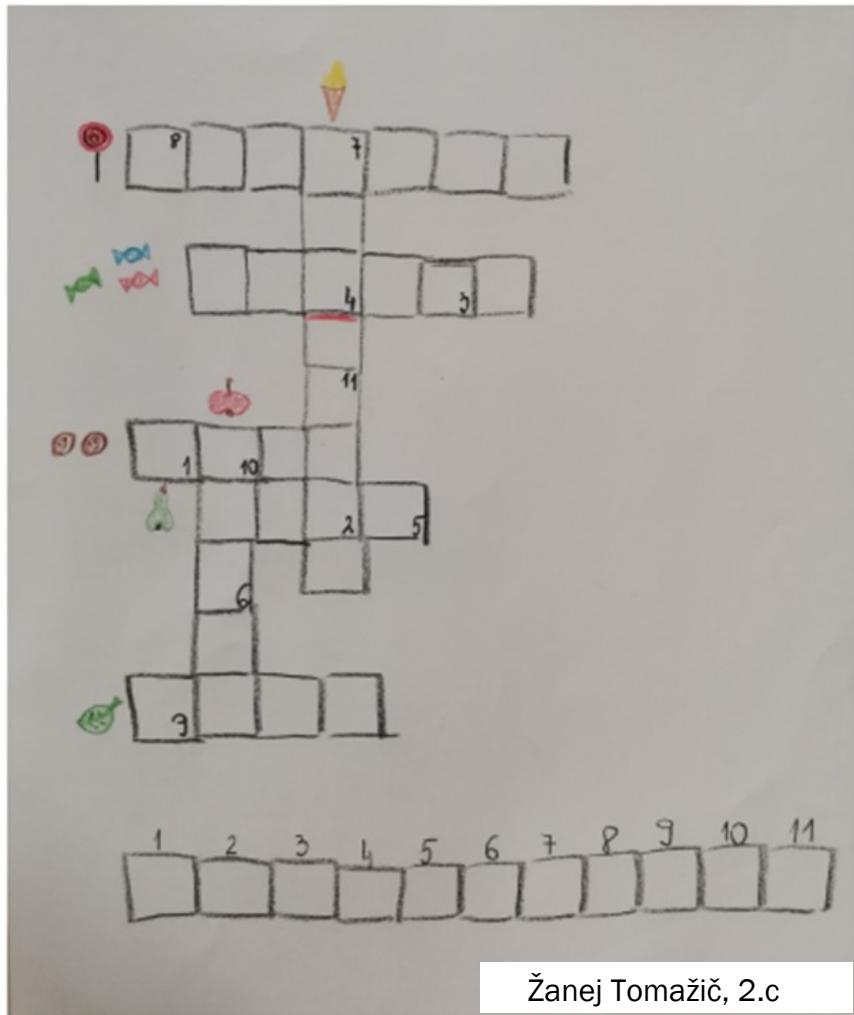
WE SPEAK ENGLISH

On Mondays I have a piano lesson.
 I go to the park on Tuesdays.
 On Wednesdays I go shopping.
 I ride my bike on Thursdays.
 On Fridays I go skiing.
 I help my mum and dad on Saturdays.
 On Sundays I read books.

Lena Bivšek, 4.r POŠ Holmec

Klara Srebren Štuk, 2.c

KEY:

MY FEELINGS AND ME

Hi, my name is Karin and these are my feelings. I'm sometimes angry of my little sister, because I have to tidy up after her. I'm really sad when I get an F in school. I really like feeling happy, I'm happy when others are happy around me. I'm tired on a winter morning. I like surprises because they are very, very cool. I like feelings and emoji because they are really interesting. Thank you for reading about my feelings. Bye.

KARIN ŠUMAH, 5. b

Hi, my name is Nina and I have different feelings. I feel happy when I play with my friends. I feel sad when it is raining. I feel angry when I hurt myself. I feel scared when I see a snake. I feel tired when I go for a long walk. These are my feelings.

NINA BOŠNIK, 5. c

Hello. My name is Ota and I want to tell you about my feelings. I feel happy when I play with my friends. I feel sad when I am lonely. I feel scared when I watch a horror film. I feel surprised when my grandma comes. I have told you about what I feel.

OTA STROJNIK, 5. b

Hello, my name is Misha and today I am going to tell you how I fell when I do different things. I feel happy when I listen to music or when I edit on my phone. When I play games on my computer, I feel excited for new updates. When I go out with my family, sometimes I feel hot or cold. I feel tired always when I wake up in the morning. Later when I work for school I feel a bit bored. I feel calm when I draw or when I talk with my friends over my phone. I feel sad or angry when I have an argument with my friends. Thank you for reading the description of my emotions.

MIŠA KVASNÍK, 5. b

My name is Ana and today I am going to tell you about my feelings. I feel sad when I get a bad grade. I am happy when I finish everything for school. I am surprised if get a gift. I am angry when I need to sleep. I am bored when I work for school. These were my emotions. Thank you.

ANA HOJNÍK, 5. C

Hello my name is Urban. I'm sad if I can't play computer games. I'm happy when I go to the skate park. I'm surprised when I get free money. I'm angry when I don't get water. I'm tired in the swimming pool. I'm scared when I watch a scary movie. I'm bored when I watch a movie for babies. I hope you like my feeling story.

URBAN MERKAČ, 5. b

I get up at six o'clock and I feel sleepy. At seven o' clock I am hungry, so I have breakfast. At eight o' clock I go to school. I feel very excited, I like my school. I feel happy when I am swimming. After training I feel tired.

ALEKSANDER PATERNOSTER, 5. b

Hi, my name is Gal and today I'm going to talk about my feelings. I feel happy when I go to the football stadium and play football with my friends. I feel sad when I don't score a goal on a football match or when we lose the game. I feel very excited when I open the gifts for my birthday or Christmas. I am angry when my brother doesn't leave me alone or when my mom turns off the TV. Those were my feelings. Thanks for reading.

GAL SVETINA, 5. c

I feel sad when I have to do homework. I fell happy when I play with my dog Honor. I fell angry when I hit my finger on the table. I feel confused when I wake up to go to pee. I fell tired when I sleep for 1 hour. I fell hungry when I see my mom cooking. I fell cheerful when I go to sleep.

NIK KARIČ, 5. a

Hi. I'm Špela. I feel angry when my brother is bad to me. I'm sad when I cry and I'm happy when I get a gift. I feel I'm sick when I vomit. I'm shy when I talk with my crush. Thanks for reading.

ŠPELA ŠUŠEL, 5. c

My name is Tomaž and I am sad when someone screams at me. I am happy when my parents are proud of me. I am angry when my sister annoys me. I am surprized when someone gives me a gift. I am hungry when I need food. I am thirsty when I need to drink. I am excited when we go to cinema. Those are my feelings. Thank you for reading this and goodbye.

TOMAŽ GABROVEC, 5. a

I'm happy when I get subscribers on my channel. I'm sad when I hear something sad about a dog. Sometimes I'm angry when something goes wrong. Sometimes I'm also so bored in my free time. But I am never scared.

URBAN KUGOVNIK BREGEŠ, 5. b

I AM NEVER BORED. I LIKE SKIING, RIDING A BIKE, WATCHING TV, PLAYING VIDEO GAMES. I AM EXCITED WHEN IT IS SNOWING BECAUSE THEN I CAN SKI. WHEN I COME HOME FROM TRAINING, I AM TIRED. I AM SCARED WHEN I AM WATCHING A SCARY MOVIE. I AM HAPPY WHEN MY PARENTS LET ME DO WHATEVER I WANT. BUT I AM SAD WHEN MY PARENTS ARE EVIL TO ME.

TIM PANGERČ, 5. C

Today I am going to talk about my feelings. I feel sad when my sister yells at me. I feel angry when someone eats my candy. I feel happy when I play with my cousin. I feel scared when I'm home alone. I'm excited when I have my birthday. At the end I have to tell you that I was very nervous taking this test.

LUNA ŠAVC, 5. c

In English class we learned different feelings: happy, sad, scared, cool, surprised, angry, tired. When I play volleyball with friends, I feel happy. When we win a game, I feel excited. When we lose a game, I feel sad. I feel surprised, when we get new balls to play with. I feel scared when my teacher watches me. I feel very tired when the game is over.

NUŠA PUNGARTNIK, 5. a

Don't worry, be happy. It is not so easy to stay happy all the time. I feel happy when there is sun after the rain. I feel sad when my sisters hurt my feelings. I feel angry when I don't know how something works. I feel excited when I get invited to a party. I feel lonely when I am alone at home for a long time. I know it is not easy when you feel sad or angry, but the best thing to do is to talk about it with your parents or friends.

KATJA MARIN, 5. b

We know different feelings: happy, sad, excited, surprised, tired, and angry. When my parents told me, that we got a dog, I felt very excited. I feel very happy when I look at him in the morning. I feel very angry when he eats my ice cream. I feel tired when we come from a walk. I feel excited when he learns a new trick. I feel sad when he goes to sleep every evening.

ANA PUNGARTNIK, 5. a

I feel sad when someone I love dies. I feel happy when I play with my dog. I feel surprised when I get a present. I feel tired when I'm done with my swimming training. I feel scared when my brother scares me. I feel excited when I go on a trip with my family. I feel sick when I have a headache.

KLARA PETRIČ, 5. a

Hello, my name is Maks. I am very sensitive. I am happy, when I am with my family. I am sad, if someone tells me bad words. I am playful, too. When my brother is not nice to me, I could be very angry. But to the rest of the people I am polite.

MAKS MIKL, 5. a

Hello, I'm Iva. I feel happy because it is a good day. I am sad about the situation with corona virus. I'm surprised about the good things, too. I'm scared of scary things. These are my feelings.

IVA FORSTNER, 5. a

Hello, my name is Eli. I feel sad when I fall. I feel happy when I see my friends. I feel angry when my brother ignores me. I feel excited when we go traveling. I feel bored when I am in the quarantine. I feel tired when my dad tells me to go and clean the house. I feel comfortable when I sit on my sofa. I will be overjoyed when I go back to school again and see all my friends. I miss you so much!

ELI BUHVALD, 5. a

Hello, my name is Eva and I will write about my feelings. I feel sad when I disappoint my sister or my mom, but I feel happy when I play with my dog. I feel happy when I have birthday, too. When I have my birthday, I feel surprised and I don't know why. I feel excited when I get a 5 in school. Then I go home and I feel excited. Thank you for reading.

EVA FUŽIR, 5. b

Hello. I am going to write about my feelings. I feel happy when my sister plays with me. I feel cold when I don't have a cap. I feel tired when I play the accordion. I feel bored when it rains outside. I feel hungry when I see a burger. These are my feelings and emotions.

ALEN SREBRE ŠTUK, 5. c

Hi, today I am going to tell you about my feelings. I feel happy when it is Friday. I feel sad when it is a boring day. I feel tired when I have a long day. I feel excited when I have a birthday. I feel sleepy when it's 10 o'clock. I feel disappointed when friends leave me on my own. Now you know a little bit more about my feelings. But my sense of shyness will probably remain forever.

JERA STAMENKOVIĆ, 5. r POŠ Leše